ታላቅ ደስታ የምስራች

ለገና በዓል የሚሆኑ 25 የጥሞና ምንባቦች

ጆን ፓይፐር

ታላቅ ደስታ የምስራች

በጆን ፓይፐር የተጻፉ ሌሎች መጽሐፍት

Battling Unbelief Bloodlines
Brothers, We Are Not Professionals
Coronavirus and Christ
The Dangerous Duty of Delight
Desiring God
Does God Desire All to Be Saved?
Don't Waste Your Life
Expository Exultation
Fifty Reasons Why Jesus Came to Die
Finally Alive
Five Points
Future Grace
God Is the Gospel
God's Passion for His Glory
A Godward Heart
A Godward Life
A Hunger for God
Lessons from a Hospital Bed
Let the Nations Be Glad!
A Peculiar Glory
The Pleasures of God Providence
Reading the Bible Supernaturally
Seeing and Savoring Jesus Christ
Spectacular Sins
A Sweet and Bitter Providence
Taste and See
Think
This Momentary Marriage
What Jesus Demands from theWorld
When I Don't Desire God
Why I Love the Apostle Paul

ታላቅ ደስታ የምስራች

ለገና የሚሆኑ 25 የጾምና ንባቦች

ጆን ፓይፐር

Good News of Great Joy: 25 Devotional Readings for Advent
Copyright © 2021 by Desiring God Foundation
Published by Crossway
1300 Crescent Street
Wheaton, Illinois 60187
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by any means, electronic, mechanical, photocopy, recording, or otherwise, without the prior permission of the publisher, except as provided for by USA copyright law.
Crossway® is a registered trademark in the United States of America.
First printing 2021 Printed in Ethiopia

ታላቅ ደስታ የምስራች የተሰኘውን መጽሐፍ ተርጉሞ ለንባብ ያበቃው ወንጌሉ አገልግሎት ሲሆን የተርጓሚው መብት በህግ የተጠበቀ ነው። ያለ አሳታሚው ፈቃድ ይህንን መፅሐፍ ማባዛት፣ ከዚህ መፅሐፍ በስፋት መጥቀስ፣ መገልበጥ፣ በማንኛውም ሌላ መንገድ በስፋት መውሰድ ያስጠይቃል። ሆኖም ተገቢውን ሥነ ጽሑፋዊ ምንጭ አጠቃቀስ ሥርዓት በመከተል ለግል እና ለቡድን ጥናት መጠቀም ይቻላል።
በቅንፍ መግለጫ ካልተሰጠ በስተቀር የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶቹ የተወሰዱት ከ1954ቱ የቀድሞው ትርጉም ነው።

ለተጨማሪ ማብራሪያ፣ ጥያቄ፣ አስተያየት፣ እና አገልግሎታችንን ለመደገፍ የሚከተለውን አድራሻ መጠቀም ይችላሉ።

ዳዊት በቀለ
ወንጌሉ አገልግሎት
ስልክ ቁጥር፡ 251 921 73 33 84
davidbekele@gmail.com

ማውጫ

	መቅድም		*9*
	መግቢያ፡	ኢየሱስ በዚህ የገና በዓል የሚፈልገው ምንድን ነው?	*15*
ቀን 1	*መንገዱን አቅኑ*	(የሉቃስ ወንጌል 1:16-17)	*21*
ቀን 2	የከበረው የማርያም አምላክ	(የሉቃስ ወንጌል 1:46-55)	*25*
ቀን 3	ለረጅም ጊዜ የተጠበቀው ጉብኝት	(የሉቃስ ወንጌል 1:68-71)	*29*
ቀን 4	ለትንንሾቹ የእግዚአብሔር ሰዎች	(የሉቃስ ወንጌል 2:1-5)	*33*
ቀን 5	በቀራንዮ *መንገድ መታጠፊያ* የለም	(የሉቃስ ወንጌል 2:6-7)	*37*
ቀን 6	እግዚአብሔር ለሚወዳቸው ሰዎች ሰላም ይሁን	(የሉቃስ ወንጌል 2:12-14)	*41*
ቀን 7	የሰብአ ሰገል *መሲሕ*	(የማቴዎስ ወንጌል 2:1-2)	*45*
ቀን 8	የቤተ ልሔም ልዕለ-ተፈጥሯዊ ኮከብ	(የማቴዎስ ወንጌል 2:2)	*49*
ቀን 9	ሁለት ዓይነት ተቃውሞዎች በኢየሱስ ላይ	(የማቴዎስ ወንጌል 2:3)	*54*
ቀን 10	ወርቅ፣ ከርቤ፣ እና ዕጣን	(የማቴዎስ ወንጌል 2:10-11)	*58*
ቀን 11	ኢየሱስ የ*መጣበት* ምክንያት	(ዕብራውያን 2:14-15)	*62*
ቀን 12	ጥላዎቹን *መተካት*	(ዕብራውያን 8:1-2)	*68*
ቀን 13	የ*መጨረሻው* እውነታ ተገልጧል	(ዕብራውያን 8:1-2, 5)	*72*
ቀን 14	ለህዝቡ ተጨባጭ እውነታ ያደርገዋል	(ዕብራውያን 8:6)	*76*
ቀን 15	ሕይወት እና ሞት በገና በዓል	(የዮሐንስ ወንጌል 10:10)	*80*

ቀን 16	ስኬታማው የእግዚአብሔር ውድቀት	(ፊልጲስዩስ 2:9-11)	*85*
ቀን 17	ሊታሰብ የሚችለው ታላቁ መዳን	(ትንቢተ ኤርሚያስ 31:31)	*89*
ቀን 18	ለሚሲዮናዊነት ስራ የሚውለው የገና ሞዴል	(የዮሐንስ ወንጌል 17:18)	*93*
ቀን 19	ገና ለነፃነት ነው	(ዕብራውያን 2:14-15)	*97*
ቀን 20	በገና የሚገኘው አንድነት	(1 ዮሐንስ 3:8)	*101*
ቀን 21	"በዘመናት የሸመገለው" መወለድ	(የዮሐንስ ወንጌል 18:37)	*105*
ቀን 22	ታምኑ ዘንድ	(የዮሐንስ ወንጌል 20:30-31)	*109*
ቀን 23	ወደር የሌለው የእግዚአብሔር ስጦታ	(ሮሜ 5:10-11)	*113*
ቀን 24	የገና ሁለት ዓላማዎች	(1 ዮሐንስ 3:7-8)	*117*
ቀን 25	ሦስት የገና ስጦታዎች	(1 ዮሐንስ 2:1-2; 3:7-8)	*121*
	መደምደሚያ:	እጅግ የምወደው የገና ጥቅስ	*127*
	አባሪ:	የኢየሱስ መምጣት እና የብሉይ ኪዳን ጥላዎች	*133*
	የጥቅስ ማውጫ		*136*

መቅድም

የገና ሰሞን ኢየሱስን የምናደንቅበት እና የምናከብርበት ጊዜ ነው። በተለይ እኛ የ"ዲዛየሪንግ ጋድ" አገልግሎት አባላት ትኩረታችን ያ ነው።

በየዓመቱ የሚመጣው የገና ወቅት በብዙ አብያተክርስቲያናት፣ ክርስቲያን ቤተሰቦች፣ እና የክርስቶስ ተከታዮች ዘንድ በትዕግስትና በናፍቆት ራሳቸውን እየፈተሹ እና ቀን እየቆጠሩ የሚጠብቁት ሰሞን ነው። የገናን ሰሞን ለማክበር የሚያዝ የመጽሐፍ ቅዱስ ድንጋጌ የለም። በፈቃድ የሚደረግ እና በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ክርስቲያኖች ለገና በዓል ሲዘጋጁ በጊዜ እየተለመደ የመጣ ትውፊት ነው። ብዙዎቻችን ይህንን ወቅት ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ሞጋች፣ ጠቃሚ እና አስደሳች ሆኖ አግኝተነዋል።

"አድቬንት (Advent)"[1] የሚለው የእንግሊኛ ቃል ከላቲኑ "አድቬንተስ (adventus)" የመጣ ሲሆን፣ "መምጣት" የሚል ትርጉም አለው። ይህ የገና ሰሞን በየዓመቱ በወርኀ ታኅሳስ ኢየሱስ ለመጀመሪያ ጊዜ ወደዚህ ምድር ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት መምጣቱን ለማስታወስ የሚከበር ወቅት ነው። ሆኖም ግን፣ የመጀመሪያው መምጣቱ ብቻ ሳይሆን፣ ዳግም

---

[1] ለዚህ ቃል አቻ ትርጉም ስላልተገኘ "የገና ሰሞን" በሚል ሐረግ ተተክቷል።

ምጽዓቱም ተያይዞ ይታሰባል። "ደስታ ለዓለም" በተሰኘው ታዋቂ መዝሙር ውስጥ ይህን ሃሳብ በግልጽ እናገኛለን።

"ኀጢአት ይጥፋ ሐዘን ይራቅ
ምድርም ከእሾህ ትረፍ
በረከቱን ሊያፈስ መጥቷል
መርገምንም ሊሽር"[2]

ይህ የገና ሰሞን የፈረንጆች ገና በዓል ከመሆኑ ከአራት እሁዶች በፊት ይጀምራል። ይህ ማለት እ.ኤ.አ. ሕዳር 18 እስከ 24 ባለው ጊዜ ውስጥ የሚጀምር ሲሆን ከ22 እስከ 29 ቀናት የሚቆይ የጥሞና ወቅት ነው። በተመሳሳይ መልኩ የሁዳዴ ወቅት (ለፋሲካ የጥሞና ወቅት) 40 ቀናት (ሲደመር 6 እሁዶች) ይቆያል።

በዓለም ዙሪያ ያሉ ክርስቲያኖች ይህንን የገና ሰሞን የሚያከብሩበት የየራሳቸው መንገድ አላቸው። አንዳንዶች ሻማ ያበራሉ፣ ሌሎች ደግሞ መዝሙሮችን ይዘምራሉ። አንዳንዶች የተለያዩ ጣፋጮችን ሲበሉ፣ ሌሎች ደግሞ ስጦታ ይለዋወጣሉ። የአበባ ጉንጉን የሚሰቅሉም አሉ። አብዛኞቻችን እነዚህን ሁሉ በአንድ ላይ እናደርጋለን። ባሳለፍናቸው በርካታ ዓመታት የኢየሱስን መወለድ በዓመት ለአንድ ቀን ብቻ አክብረን ከማለፍ ይልቅ እያሰብን ለመሰንበት የሚያስችሉን የተለያዩ መልካም መንገዶችን ፈጥረናል። የእግዚአብሔር ልጅ ለእኛ እና ለመዳናችን ሲል ሰው መሆኑን ለማክበር አንድ ቀን ብቻ አይበቃም። እንዲያውም

---

[2] Isaac Watts, "Joy to the World," 1719. *ተርጓሚ አይታወቅም።*

ለዘለዓለም የምናከብረው ነገር ነው።

ይህች ትንሽ የጥሞና መጽሐፍ በዚህ የገና ወቅት ኢየሱስን የደስታችሁ መካከለኛ እና ውዱ ሃብታችሁ በማድረግ ታግዛችሁ ዘንድ ጸሎታችን ነው። ሻማዎቹ እና ጣፋጮቹ የራሳቸው ቦታ ሊኖራቸው ይችላል፤ እኛ ግን በዚህ የገና ወቅት በሚኖረው ግርግር ሁሉ ኢየሱስ ከሁሉም በላይ ልቆ እና ተወድሶ መገኘቱን ማየት እንፈልጋለን።

ስለዚህም፣ የዚህ የጥሞና መፅሐፍ ዋና ሃሳብ "ሁላችንም መጥተን እናድንቀው"[3] የሚል ነው። እነዚህ የጥሞና ንባቦች ዋና ግባቸው ጌታ የሆነውን ኢየሱስን ማድነቅ እና ማወደስ ነው። "ና ና አማኑኤል"፣ እና "አድምጡ! መላዕክት የሚዘምሩትን ዜና" የተሰኙት ታዋቂ የኢንግሊዘኛ መዝሙሮች[4] የያዙትን ሃሳብ በመፅሐፉ የተለያዩ ክፍሎች ታገኛላችሁ። ለሰብአ ሰገልም ሊሰጥ የሚገባውን አትኩሮት እንሰጣለን። ዋናው አትኩሮት ግን የሚሆነው ኢየሱስ ላይ ነው። በቤተ ልሔም የተወለደውን ህጻን፣ አምላክ ሰው ሆኖ በመጠቅለያ ተጠቅልሎ፣ በግርግም ተኝቶ፣ ለቀራንዮ ተወስኖ፣ ለሕዝቡ ለመሞት በአባቱ ተልኮ የመጣው ኢየሱስ ዋና ትኩረታችንን ይይዛል።

የመጽሐፉ መግቢያ ከጥሞናው በፊት እንዲነበብ ተደርጎ ነው የተጻፈው። በየመካከልም ሊነበብ ይችላል። መደምደሚያውን የገና

[3] John Francis Wade, “O Come, All Ye Faithful,” 1751.
[4] John Mason Neale, trans., “O Come, O Come, Emmanuel,” 1861; Charles Wesley, “Hark! The Herald Angels Sing,” 1739.

ዕለት ልታነቡት ትችላላችሁ። ፀሐፊው የሚወደውን የገና ጥቅስ ለማወቅ ጉጉት ካደረባችሁ ደግሞ በመካከልም ልታነቡት ትችላላችሁ። በመጨረሻ የምታገኙት አባሪ የብሉይ ኪዳን ጥላዎች እና የክርስቶስ መምጣት ከአስራ-ሁለተኛው ቀን ጥሞና ጋር እንዴት እንደሚጣመሩ ያሳያል (እዚያ ስትደርሱ በቅንፍ ውስጥ ያለ ማስታወሻ ታገኛላችሁ)።

በዚህ የገና ሰሞን እግዚአብሔር ለኢየሱስ ያላችሁን አድናቆት እና ክብር እንዲያሰፋ እና እንዲያጣፍጥ ጸሎቴ ነው።

ዴቪድ ማቲስ

ዋና አርታኢ

ዲዛየሪንግ ጋድ

ᜋᜑᜎᜄ

አባት ሆይ፤ እነዚህ የሰጠኸኝ፣ እኔ ባለሁበት እንዲሆኑ ዓለም ሳይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝንም ክብሬን እንዲያዩ እፈልጋለሁ።

ዮሐንስ ወንጌል 17፡24 (አ.መ.ት.)

ኢየሱስ በዚህ የገና በዓል የሚፈልገው ምንድን ነው?

ኢየሱስ በዚህ ገና የሚፈልገው ምንድን ነው? የዚህን ጥያቄ መልስ በፀሎቱ ውስጥ እናገኛለን። እግዚአብሔርን የሚለምነው ምንድን ነው? ዮሐንስ ወንጌል 17 የኢየሱስ ረጅሙ ፀሎቱ ነው። የመሻቱ ጥግ ደግሞ የተገለፀው ቁጥር 24 ላይ ነው።

በዓለም ሁሉ ካሉት ምሕረት የማይገባቸው ኀጢአተኞች ውስጥ እግዚአብሔር ለኢየሱስ "የሰጣቸው" አሉ። እነዚህ እግዚአብሔር ወደ ልጁ የሳባቸው ናቸው (ዮሐንስ ወንጌል 6፥44፣ 65)። *ክርስቲያኖች* ይባላሉ። ሞቶ የተነሳው አዳኝ እና ጌታ ኢየሱስ መሆኑን በማመን የሕይወታቸው ሐብት አድርገው *የተቀበሉ* ናቸው (ዮሐንስ ወንጌል 1፥12፤ 3፥17፤ 6፥35፤ 10፥11፣ 17-18፤ 20፥28)። ከእርሱ ጋር እንዲሆኑ እንደሚፈልግ ኢየሱስ ተናግሯል።

አንዳንድ ሰዎች እግዚብሔር ሰውን የፈጠረው ብቸኝነት ተሰምቶት ነው ሲሉ እንሰማለን። "እግዚአብሔር የፈጠረን *አብረነው እንድንሆን* ነው" ይላሉ። በዚህ ዐሳብ ኢየሱስ ይስማማ ይሆን? በእርግጥ ከእርሱ ጋር እንድንሆን በጣም እንደሚፈልግ ተናግሯል። ግን ለምን? ሙሉ ጥቅሱን

ስናነበው ግልጽ ይሆናል። ኢየሱስ አብረነው እንድንሆን የሚፈልገው ለምንድን ነው?

"...ዓለም ሳይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝን

ክብሬን እንዲያዩ እኔ ባለሁበት የሰጠኸኝ እነርሱ

ደግሞ ከእኔ ጋር ይሆኑ ዘንድ እወዳለሁ።"

በእርግጥ ብቸኝነት ተሰምቶት ቢሆን ኖሮ፣ ስሜቱን የሚገልፀው በዚህ መንገድ አልነበረም ፡- "ክብሬን ማየት እንዲችሉ ከእኔ ጋር እንዲሆኑ እፈልጋለሁ።" እንደውም ይህ የሚያስረዳው የእርሱን ብቸኝነት አይደለም። *እሱ* ብቸኝነት ተሰምቶት ሳይሆን፣ *የኛ* ጉጉት ሲረካ ለማየት ካለው ፍላጎት የተነሳ ነው።

ኢየሱስ ብቸኛ አይደለም። ከአባቱ እና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ልዩ በሆነ የሥላሴ ሕብረት በእጅጉ ረክቷል። ለሆነ ነገር የምንራበው እኛ እንጂ እርሱ አይደለም። ኢየሱስ በገና የሚፈልገው እኛ የተፈጠርንለትን እርካታ እንድንቀምስ ነው። ለኛ ያለው ፍላጎት እርሱን በማየት እና ክብሩን በማጣጣም ለዘለዓለም እንድንረካ ነው።

ምናለ እግዚአብሔር ይህን እውነት በልባችን እንዲሰምጥ ባደረገ! በእርግጥ ኢየሱስ የፈጠረን ክብሩን እናይ ዘንድ ነው (ዮሐንስ ወንጌል 1፡3)።

ኢየሱስ ወደ መስቀል ሞት ከመሄዱ በፊት ከምንም ነገር የሚልቀውን ፍላጎቱን በአባቱ ፊት አቅርቧል። "እኔ ባለሁበት እንዲሆኑ ... *ክብሬን እንዲያዩ እፈልጋለሁ [እፈልጋለሁ!]*"

ይህ ግን ኢየሱስ በዚህ የመጨረሻ እና ሁነኛ ፀሎት ከሚፈልገው ነገር ግማሹ ብቻ ነው። የተፈጠርነው ክብሩን እንድናይ *እና እንድናጣጥም* ነው ብዬ ነበር። በእርግጥ ክብሩን ከማየት ባለፈ፤ እንድናጣጥመው፣

እንድንወደው፣ እንድንደሰትበት፣ እና ልዩ ዋጋ እንድንሰጠው ነው የሚፈልገው? የመጨረሻውን ቁጥር፣ ቁጥር 26ን ተመልከቱ።

"ለእኔ ያለህ ፍቅር በእነርሱ እንዲሆን፣

እኔም በእነርሱ እንድሆን፣ አንተን እንዲያውቁ

አድርጌአለሁ፤ እንዲያውቁህም አደርጋለሁ።"

የፀሎቱ መጨረሻ ይሄ ነው። ኢየሱስ ለእኛ ያለው የመጨረሻው ግቡ ምንድን ነው ለሚለው ጥያቄ፣ መልሱ የእሱን ክብር ማየታችን ብቻ ሳይሆን አባቱ በሚወደው ዓይነት ፍቅር እኛ እሱን እንድንወደው ነው። ልመናው "ለእኔ ያለህ ፍቅር በእነርሱ እንዲሆን" የሚል ነው።

የኢየሱስ ፍላጎት እና ዋና ግብ ክብሩን እንድናይ፣ ከዚያም በመቀጠል የምናየውን ኢየሱስን አባቱ በሚወደው ልክ እኛም እንድንወደው ነው። ይህንን ሲል ደግሞ እያለ ያለው አብ ለልጁ ያለውን ፍቅር *እናስመስላለን* አይደለም። አብ ለልጁ ያለውን ያንኑ ፍቅር እኛ ለልጁ ይኖረናል ማለት ነው። አብ ወልድን በሚወድበት በዚያው ፍቅር እኛ ወልድን እንወደዋለን። መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን የሚያፈስልን ጸጋ ይህ ነው፤ ከአብ የተሰጠን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የምናገኘው የኢየሱስ ፍቅር በሕይወታችን ይትረፈረፋል።

ኢየሱስ በገና ወቅት ከምንም ነገር በላይ የሚፈልገው ምርጦቹ በአንድነት ተሰብስበው *እነርሱ* ከምንም ነገር በላይ የሚፈልጉትን ክብሩን *ማየት* እና *ማጣጣም* እንዲችሉ፣ እና አባቱ ልጁን በሚወድድበት መልኩ እንዲወድዱት ነው።

የእኔም ጥልቅ መሻት በዚህ ገና ከእናንተ እና ከብዙ ሌሎች ሰዎች ጋር ሆኜ ክርስቶስን በሙሉ ክብሩ ማየት እና ግማሽ-ልብ በሆነው ሰዋዊ አቅማችን ልንገምት ከምንችለው በላይ በሆነ ፍቅር የምናየውን ኢየሱስን

በሕብረት መውደድ እንችል ዘንድ ነው። በእነዚህ የገና ጥሞናዎች ማሳካት የምንፈልገው ግብ ይህ ነው። ኢየሱስን ልናየው እና ልናጣጥመው እንችላለን። የመጀመሪያ መምጣቱን በገና እያከበርን፣ ሁለተኛ መምጣቱን ደግሞ በናፍቆት እንጠባበቃለን።

ኢየሱስ በዚህ ገና ስለእያንዳንዳችን የሚፀልየው ፀሎት ይህ ነው።

"አባት ሆይ፣ ክብሬን አሳያቸው፣ ጨምረህም አንተ በእኔ ያለህን ደስታ ስጣቸው።" ክርስቶስን በእግዚአብሔር ዓይን ማየት ይሁንልን፤ በእግዚአብሔር ልብም ደግሞ መውደድ እና ማጣጣም ይሁንልን። የመንግስተ ሰማይ ባህርይው ይህ ነው። ኢየሱስ ለኀጢአተኞች ውድ ሕይወቱን ዋጋ በመክፈል ሊገዛ የመጣው ስጦታ ይህ ነው።

ቀን አንድ

ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎችን ወደ ጌታ ወደ አምላካቸው ይመልሳል።

እርሱም የተዘጋጁትን ሕዝብ ለጌታ እንዲያሰናዳ፥

የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች

የማይታዘዙትንም ወደ ጻድቃን ጥበብ ይመልስ ዘንድ

በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ ይሄዳል።

ሉቃስ 1፡16-17

ቀን አንድ

መንገዱን አቅኑ

መጥምቁ ዮሐንስ ለእስራኤል የሰራውን ስራ የገና ወቅት ለእኛ ሊሰራልን ይችላል። በዚህ ዓመት ሳትዘጋጁ የገና በዓል እንዳይደርስባችሁ። ይህንን ስል፣ *መንፈሳዊ* በሆነ *መ*ዘጋጀት ሳትዘጋጁ እንዳይደርስባችሁ ማለቴ ነው። የኢየሱስ የልደት በዓልን በመንፈሳዊ ዝግጅት ተዘጋጅታችሁ ካከበራችሁት፤ ደስታችሁም ሆነ ውጤቱ እጥፍ ድርብ ይሆናል!

ስለዚህ፣ *ትዘጋጁ* ዘንድ...

አንደኛ፤ ምን ያህል *አዳኝ* እንደሚያስፈልገን አብሰልስሉ። የልደት በዓል ታላቅ ደስታ ከመሆኑ በፊት የክስ ደብዳቤ ነው። "ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኃኒት እርሱም ክርስቶስ ጌታ የሆነ ተወልዶላችኋልና" (ሉቃስ ወንጌል 2፥11)። አዳኝ ባያስፈልጋችሁ ኖሮ ኢየሱስ መወለዱም ሆነ የልደት በዓል ባላስፈለገ ነበር። የሚያድነን አዳኝ ምን ያህል እንደሚያስፈልገን እስካልተረዳን ድረስ የልደት በዓል የተፈለገውን ያህል ፍሬ አያፈራም። እነዚህ አጫጭር የገና ሰሞን ጥሞናዎች ስለ አዳኝ አስፈላጊነት በልባችሁ ውስጥ ጣፋጭም፣ መራራም ስሜት ይፍጠርባችሁ።

ሁለተኛ፤ በሰከነ መንገድ ራሳችሁን መርምሩ። የአርባ (ሁዳዴ) ፆም ለፋሲጋ በዓል እንደሆነው ሁሉ የገና ወር ለኢየሱስ ልደት ነው። "አቤቱ፥ መርምረኝ ልቤንም እወቅ፤ ፈትነኝ መንገዴንም እወቅ፤ በደልንም በእኔ ውስጥ ብታገኝ እይ፤ የዘላለምንም መንገድ ምራኝ" (መዝሙረ ዳዊት 139፡23-24)። እያንዳንዱ ልብ ቤቱን በማፅዳት ለጌታ ክፍል ያዘጋጅለት!

ሶስተኛ፤ እግዚአብሔር ላይ የተመሠረተ ጉጉት፣ ናፍቆት፣ እና መነቃቃት ቤታችሁን ይሙላ! በተለይ ደግሞ ልጆች ካሏችሁ፣ እናንተ ለክርስቶስ ጉጉታችሁ ከጨመረ፣ እነርሱም ይከተሏችኋል። ሆኖም ግን፤ የልደት በዓልን ምድራዊ በሆኑ ዕቃዎች ብቻ ካከበርነው ልጆቻችን እንዴት እግዚአብሔርን ይጠማሉ? የንጉሱ መምጣት በልጆቻችሁ በግልጽ ይታወቅ ዘንድ አስተሳሰባችሁን አስፋት!

አራተኛ፣ ታላላቅ የመፅሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን በቃላችሁ በማጥናት እና በመሸምደድ ራሳችሁን ቃሉ ውስጥ ንከሩ! "በውኑ ቃሌ እንደ እሳት፥ ድንጋዩንም እንደሚያደቅቅ መዶሻ አይደለችምን? ይላል እግዚአብሔር" (ትንቢተ ኤርሚያስ 23፡29)። በበረዶ ወቅት ውስጥ ሰዎች በእሳት ዙሪያ ክብ ሰርተው እንደሚሞቁ፣ እናንተም በዚህ በፀጋ ቀለማት ባሸበረቀው የልደት ወር ዙሪያ ተቀምጣችሁ እንድትሞቁ ትጋበዛላችሁ! ለሺህ ስብራቶች በዚያ ፈውስ አለ። ለድቅድቅ ሌሊቶች ብርሃን ይሆናል።

ቀን ሁለት

ማርያምም እንዲህ አለች፦

ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች፥

መንፈሴም በአምላኬ በመድኃኒቴ ሐሴት ታደርጋለች፤

የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና።

እነሆም፥ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል፤

ብርቱ የሆነ እርሱ በእኔ ታላቅ ሥራ አድርጎአልና፤ ስሙም ቅዱስ ነው።

ምሕረቱም ለሚፈሩት እስከ ትውልድና ትውልድ ይኖራል።

በክንዱ ኃይል አድርጎአል፤

ትዕቢተኞችን በልባቸው አሳብ በትኖአል፤

ገዥዎችን ከዙፋናቸው አዋርዶአል፤

ትሑታንንም ከፍ አድርጎአል፤

የተራቡትን በበጎ ነገር አጥግቦአል፤

ባለ ጠጎችንም ባዶአቸውን ሰዶአቸዋል።

ለአባቶቻችን እንደ ተናገረ፥ ለአብርሃምና ለዘሩ

ለዘላለም ምሕረቱ ትዝ እያለው

እስራኤልን ብላቴናውን ረድቶአል።

የሉቃስ ወንጌል 1፡46-55

ቀን ሁለት

የከበረው የማርያም አምላክ

ማርያም ስለ እግዚአብሔር አንድ ጥርት ያለ ነገር ተመልክታለች። የዓለምን ታሪክ በአስደናቂ መንገድ የሚለውጥ እጅግ በጣም ወሳኝ የሆነ የሰላሳ ዓመት ታሪክ ሊጀምር እንደሆነ ገብቷታል።

እና በዚህ ሁሉ እግዚአብሔር የት አለ? ማንነታቸው ከማይታወቅ ሁለት ትሁታን ሴቶች ጋር ስራ ጀምሯል። አንዲት የመውለጃዋ ጊዜ ያለፈባት መካን ሴት (ኤልሳቤጥ) እና አንዲት ወንድ የማታውቅ ድንግል ሴት (ማርያም)። ማርያምም በዚህ ትሁታንን በሚወድ የእግዚአብሔር ራዕይ ልቧ በፍቅር ተማርኮ መዝሙር አፈለቀ። መዝሙሩም ታዋቂው "የማርያም መዝሙር"[5] ተባለ።

ማርያም እና ኤልሳቤጥ በሉቃስ ዘገባ ውስጥ ጀግና ሴቶች ሆነው ተስለዋል። ሉቃስ የእነዚህን ሴቶች እምነት ይወደዋል። ሉቃስ በእነዚህ ሴቶች በጣም የሚኮራበት እና ለደብዳቤው ተቀባይ ለቴዎፍሎስም ሊነግር የፈለገው አንድ ነገር እንዴት ባለ ጭምትነት እና ደስታ በሞላበት ትህትና ለከበረው አምላካቸው ለእግዚአብሔር እንደተገዙ ነው።

የሉቃስ ወንጌል 1፥43 ላይ ኤልሳቤጥ እንዲህ ትላለች፤ "የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እንዴት ይሆንልኛል?"። ማርያምም ደግሞ

[5] ይህ መዝሙር "ማግኒፊካት - የላቲን ሃሳብ ያለው ቃል ሲሆን "ነፍሴ ጌታን ታከብረዋለች" ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።

ወረደ ብሎ ቁጥር 48 ላይ "...የባሪያይቱን ውርደት ተመልክቶአልና። እነሆም፥ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል" ትላለች።

ነፍሳቸው በእውነተኛው መንገድ አምላካቸውን ሊያከብር የሚችሉ ሰዎች እንደ ኤልሳቤጥ እና ማርያም አይነቶቹ ናቸው። ዝቅ ያለውን ቦታቸውን የሚቀበሉ እና የከበረው አምላክ መዋረድ የሚደንቃቸው ሰዎች በእርግጥ እግዚአብሔርን ከፍ ከፍ ያደርጋሉ።

ቀን ሦስት

የእስራኤል ጌታ አምላክ ይባረክ፥ ጐብኝቶ ለሕዝቡ ቤዛ አድርጎአልና፤ ከጥንት ጀምሮ በነበሩት በቅዱሳን ነቢያት አፍ እንደ ተናገረ፥ በብላቴናው በዳዊት ቤት የመዳን ቀንድን አስነስቶልናል፤ ማዳኑም ከወደረኞቻችንና ከሚጠሉን ሁሉ እጅ ነው።

የሉቃስ ወንጌል 1፡68-71

ቀን ሶስት

ለረጅም ጊዜ የተጠበቀው ጉብኝት

በሉቃስ ወንጌል 1፡68-71 ከኤልሳቤጥ ባል ከዘካሪያስ አፍ ከወጡት ቃላት ሁለት አስገራሚ ነገሮችን ተመልከቱ።

በመጀመሪያ፣ ከዘጠኝ ወር በፊት፣ ዘካርያስ ሚስቱ ልጅ እንደምትወልድ አላመነም ነበር። አሁን ግን በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ በእግዚአብሔር የማዳን ስራ በጣም ከመመካቱ የተነሳ የመሲሑን መምጣት እንደተፈፀመ በመቁጠር በኃላፊ ጊዜ አስቀምጦ ታነባላችሁ - "ጎብኝቶ ለሕዝቡ ቤዛ አድርጎአልና" ("መጥቶ ሕዝቡን ተቤዥቶአልና" አ.መ.ት)። በአማኝ አእምሮ ውስጥ ቃል የተገባ የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል እንደተፈፀመ ይቆጠራል። ዘካርያስ እግዚአብሔር ለቃሉ ታማኝ እንደሆነ ተምሯልና አስደናቂ የሆነ እርግጠኝነት በእግዚአብሔር ላይ አለው፤ እግዚአብሔር "መጥቶ ሕዝቡን ተቤዥቷል!" (ሉቃስ ወንጌል 1፡68)።

ሁለተኛ፤ የመሲሑ ኢየሱስ ወደ ምድር መምጣት አምላካችን እግዚአብሔር ምድራችንን መጎብኘቱን ያሳያል። የእስራኤል አምላክ ጎብኝቶ ተቤዥቷል፣ አድኗል። ለብዙ ምዕተ-ዓመታት የአይሁድ ሕዝብ እግዚአብሔር እንደጣላቸው በማሰብ ሲባዝኑ ነበር፤ የትንቢት መንፈስ ቆሞ ነበር፣ እስራኤልም በሮም ግዛት ስር ወድቃ ነበር። በእስራኤል

የነበሩ ቅዱሳን ሁሉ የአምላካቸውን ጉብኝት ሲጠባበቁ ነበር። ሉቃስ ስለሌላ ስምዖን ስለተባለ ታማኝ ሽማግሌም ይነግረናል። ስምዖን "የእስራኤልን መፅናናት ይጠባበቅ ነበር" (ሉቃስ 2፥25)። በተመሳሳይ መልኩም፤ የፀሎት ሰው የነበረችው ሐና የኢየሩሳሌምን መቤዠት ትጠባበቅ ነበር (ሉቃስ 2፥38)።

እነዚህ ቀናት ከፍተኛ የመጠባበቅ እና የጉጉት ቀናት ነበሩ። አሁን ሲጠበቅ የነበረው የእግዚአብሔር ጉብኝት የሚፈፀምበት ጊዜ ደርሷል፤ በእርግጥም ማንም ባልገመተው እና ባልጠበቀው መንገድ ሊመጣ ተቃርቧል።

ቀን አራት

በዚያም ወራት ዓለሙ ሁሉ እንዲጻፍ ከአውግስጦስ ቄሣር ትእዛዝ ወጣች።

ቄሬኔዎስ በሶርያ አገር ገዥ በነበረ ጊዜ ይህ የመጀመሪያ ጽሕፈት ሆነ።

ሁሉም እያንዳንዱ ይጻፍ ዘንድ ወደ ከተማው ሄደ። ዮሴፍም ደግሞ ከዳዊት ቤትና ወገን ስለ ነበረ ከገሊላ ከናዝሬት ከተማ ተነሥቶ ቤተ ልሔም ወደምትባል ወደ ዳዊት ከተማ ወደ ይሁዳ፥ ፀንሳ ከነበረች ከእጮኛው ከማርያም ጋር ይጻፍ ዘንድ ወጣ።

የሉቃስ ወንጌል 2፡1-5

ቀን አራት

ለትንንሾቹ የእግዚአብሔር ሰዎች

እግዚአብሔር መሲሑ በቤተ ልሔም እንዲወለድ አስቀድሞ መወሰኑ (ሚክያስ 5፡2) ምን ያህል አስደናቂ ነገር እንደሆነ አስባችሁ ታውቃላችሁ?

ሌላው አስደናቂው ነገር ደግሞ አስቀድሞ የተወሰነው ይህ ብቻ አለመሆኑ ነው። የመሲሑ እናት እና ህጋዊ አባት ይኖሩ የነበሩት በቤተ ልሔም ሳይሆን በናዝሬት ነበር። የእግዚአብሔር ቃል ይፈፀም ዘንድ እነዚህ ስማቸው ተሰምቶ የማይታወቅ ሁለት ትንንሽ ሰዎች ለመጀመሪያው ገና ወደ ቤተ ልሔም ይሄዱ ዘንድ እግዚአብሔር የአውግስጦስ ቄሳርን ልብ አስነስቶ በሮም ግዛት ስር ያሉ ሰዎች ሁሉ በየትውልድ ቦታቸው እንዲቆጠሩ አደረገ። ይህ አይገርምም? ሁለት ሰዎች 112 ኪሎ ሜትር እንዲጓዙ ለማድረግ ጠቅላላው ዓለም ላይ ድንጋጌ ወጣ!

ሰባት ቢሊዮን ሰዎች በሚኖሩባት፣ ትልልቅ ፖለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊ እና ማህበራዊ እንቅስቃሴዎች በሚደረጉባት፣ እና ከፍተኛ ስልጣን ያላቸው ትልልቅ ተፅዕኖ ፈጣሪ ሰዎች ባሉባት ዓለም ውስጥ እጅግ በጣም ትንሽ እና ዋጋ ቢስ እንደሆናችሁ ተሰምቷችሁ ያውቃል? እኔ ተሰምቶኝ ያውቃል። በእርግጥ ተሰምቷችሁ የሚያውቅ ከሆነ፣ ይህ ስሜት ደስታችሁን ሊወስድ ወይም ልባችሁን ዝቅ ሊያደርግ አይገባም።

ከፍተኛ ስልጣን ያላቸው የፖለቲካ ኃያላን ሆኑ በትልልቅ ኢንዱስትሪዎች ውስጥ የሚመሩ ሰዎች ሁሉ፣ አውቀውትም ሆነ ሳያውቁት፣ ለራሳቸው ሳይሆን እንደ ማርያም እና ዮሴፍ ላሉ ከናዝሬት ወደ ቤተ ልሔም መሄድ ለተገባቸው ትንንሽ ሰዎች ሲባል እግዚአብሔር እየመራቸው የሚንቀሳቀሱ ሰዎች መሆናቸውን መጽሐፍ ቅዱሳችን ይነግረናል። እግዚአብሔር ቃሉን ለመፈፀም እና ልጆቹን ለመባረክ ነገስታትን እና ግዛቶችን በፈቃዱ ይዘውራል።

በራሳችሁ ትንሽ ዓለም ውስጥ በሚገጥማችሁ አስጨናቂ መከራ ምክንያት የጌታ እጅ ያጠረ እንዳይመስላችሁ። እግዚአብሔር ከእኛ በሙሉ ልቡ የሚፈልገው ባለጠጋ ወይም ዝነኛ መሆናችንን ሳይሆን መቀደሳችንን ነው። ያንን ግብ ለመምታት ደግሞ ዓለምን ሁሉ ይገዛል። ምሳሌ 21፥1 በግልጽ ይነግረናል፤ "የንጉሥ ልብ እንደ ውኃ ፈሳሾች በእግዚአብሔር እጅ ነው፤ ወደ ወደደውም ያዘነብለዋል።" እግዚአብሔር የንጉሶችን ልብ ሁልጊዜ የሚያዘነብለው ህዝቡን ለማዳን፣ ለመቀደስ እና ዘለዓለማዊ እቅዱን ለመፈፀም ነው።

እርሱ ለትንንሽ ሰዎች የሚሆን ትልቅ አምላክ ነው። ይህ ታላቅ እውነታ የደስታችን ምክንያት ሊሆን ይገባል። በሰማይ ያለው አባታችን እኛ ልጆቹ የልጁን የኢየሱስ ክርስቶስን መልክ እንድንመስል እና ወደ ዘለዓለማዊ ክብሩ እንድንገባ በሉዓላዊ ድንጋጌው፤ ሳይታወቃቸውም ቢሆን፤ የንጉሶችን፣ ፕሬዘዳንቶችን፣ ጠቅላይ ሚንስቴሮችን፣ ገዢዎችን፣ እና መሪዎችን ልብ ሁሉ በፈቃዱ መሰረት እንደፈለገ ያዛል።

ቀን አምስት

በዚያም ሳሉ የመውለጃዋ ወራት ደረሰ፥

የበኵር ልጆዋንም ወለደች፥ በመጠቅለያም ጠቀለለችው፣

በእንግዶችም ማደሪያ ስፍራ ስላልነበራቸው

በግርግም አስተኛችው።

የሉቃስ ወንጌል 2፡6-7

ቀን አምስት

በቀራንዮ መንገድ መታጠፊያ የለም

እግዚአብሔር ዓለምን ሁሉ አንቀሳቅሶ ማርያም እና ዮሴፍን ወደ ቤተ ልሔም ለማስመጣት ዓለምአቀፍ የሆነ ቆጠራ ካሰናዳ የሚያርፉበት ማደሪያ ሊያዘጋጅላቸው አይችልም ነበር?

አዎ፤ በእርግጥ ያለምንም ጥርጥር ሊያዘጋጅላቸው ይችል ነበር። ኢየሱስም ሃብታም ለሆኑ ቤተሰቦች ሊወለድ ይችል ነበር። በበረሃ ድንጋዩን ወደ ዳቦ መለወጥ ይችል ነበር። በጌትሰማኔ አስር ሺህ መላዕክትን ማዘዝ ይችል ነበር። ከመስቀል ወርዶ ራሱን ማዳን ይችል ነበር። ጥያቄው እግዚአብሔር ምን ማድረግ ይችል ነበር ሳይሆን፣ ምን ማድረግ ፈቀደ ነው።

ምንም እንኳን ክርስቶስ ባለጠጋ ቢሆንም፣ ለእናንተ ሲል መደኸየቱ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነበር። በቤተ ልሔም ከተማ ባሉ ማደሪያዎች ሁሉ "አልጋ የለም" የሚሉት ምልክቶች ሁሉ የተሰቀሉት ስለእናንተ ነው። "የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ቸር ስጦታ አውቃችኋልና፤ ሀብታም ሲሆን፥ እናንተ በእርሱ ድህነት ባለ ጠጎች ትሆኑ ዘንድ ስለ እናንተ ድሀ ሆነ" (2ቆሮንጦስ 8፡9)።

እግዚአብሔር በሁሉም ነገር ላይ ይገዛል። ስለ ልጆቹ ሲል የሆቴል ማደሪያዎችን እና የሚከራዩ ክፍሎችን ሁሉ ሳይቀር ያስተዳድራል። የቀራንዮ መንገድ የሚጀምረው በቤተ ልሔም ከተማ "አልጋ የለም"

በሚል ምልክት ሲሆን ማብቂያው ደግሞ በኢየሩሳሌም ከተማ በመስቀል ላይ ሲሰደብ እና ሲተፋበት ነው።

ኢየሱስ የተናገረውን ደግሞ ልንዘነጋ አይገባም። "በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፥ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ" (ሉቃስ 9፥23)።

በቀራንዮ መንገድ ላይ አብረነው እየተጓዝን እንዲህ ሲል እንሰማዋለን፤ "ባርያ ከጌታው አይበልጥም ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አስቡ። እኔን አሳደውኝ እንደ ሆኑ እናንተን ደግሞ ያሳድዱአችኋል፤ ቃሌን ጠብቀው እንደ ሆኑ ቃላችሁን ደግሞ ይጠብቃሉ።" (ዮሐንስ 15፥20)።

"ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ" ብሎ ለሚጣራው እንዲህ ይመልስለታል፤ "ለቀበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፥ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም" (ሉቃስ 9፥57-58)።

አዎ፤ በእርግጥ እግዚአብሔር ለኢየሱስ መወለጃ የሚሆን ክፍል ማዘጋጀት ይችል ነበር። ያ ግን ከቀራንዮ መንገድ ወጥቶ ወደሌላ አቅጣጫ መታጠፍ ይሆን ነበር።

ቀን ስድስት

"ይህ ምልክት ይሆናችሁ፤

ሕፃን ልጅ በጨርቅ ተጠቅልሎ በግርግም ተኝቶ ታገኛላችሁ።"

ድንገትም ብዙ የሰማይ ሰራዊት ከመልአኩ ጋር ታዩ፤

እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ፣ እንዲህ አሉ፤

"ክብር ለእግዚአብሔር በአርያም፣

ሰላምም እርሱ ለሚወዳቸው ሰዎች በምድር ይሁን!"

ሉቃስ ወንጌል 2፡12-14 (አ.መ.ት)

ቀን ስድስት

እግዚአብሔር ለሚወዳቸው ሰዎች ሰላም ይሁን

ሰላም ለእነማን? በመላዕክቱ ውዳሴ ውስጥ ጠንከር ያለ እውነታ አለ። እግዚአብሔር ለወደዳቸው ሰዎች ሰላም ይሁን። እርሱ ለሚደሰትባቸው ሰዎች ሰላም ይሁን። ነገር ግን ያለ እምነት እግዚአብሔርን ማስደሰት አይቻልም (ዕብራውያን 11፥6)። ስለዚህም የገና በዓል ለሁሉም ሰው ሰላምን ሊያመጣ አይችልም።

"ፍርዱም ይህ ነው"፣ አለ ኢየሱስ፤ "ብርሃን ወደ ዓለም መጣ፤ ሰዎች ግን ሥራቸው ክፉ ስለነበረ፣ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ወደዱ" (ዮሐንስ 3፥19 አ.መ.ት)። ወይም ደግሞ፤ በዕድሜ የበለፀገው ስምዖን ህጻኑን ኢየሱስን ሲመለከት የተናገረው፤ "እነሆ፥ የብዙዎች ልብ አሳብ ይገለጥ ዘንድ፥ ይህ በእስራኤል ላሉት ለብዙዎቹ ለመውደቃቸውና ለመነሣታቸው ለሚቃወሙትም ምልክት ተሾሞአል..." (ሉቃስ 2፥34-35)። ብዙዎች የገና በዓልን ሊቃወሙት እንደሚገባ ምልክት አድርገው ይመለከቱታል!

"የእርሱ ወደ ሆነው መጣ፥ የገዛ ወገኖቹም አልተቀበሉትም። ለተቀበሉት ሁሉ ግን፥ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው" (ዮሐንስ 1፥11-12)። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ ብቻ ነበር እንደዚህ ያለው፤ "ሰላምን እተውላችኋለሁ፥ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጥ አይደለም።

ልባችሁ አይታወክ አይፍራም" (ዮሐንስ 14፡27)።

አእምሮን ሁሉ የሚያልፈውን የእግዚአብሔርን ሰላም ተቀብለው ሊደሰቱበት የሚችሉት በነገር ሁሉ በፀሎት እና በምልጃ ከምስጋና ጋር ልመናቸውን ለእግዚአብሔር የሚያስታውቁት ናቸው (ፊልጲስዩስ 4፡6-7)።

የእግዚአብሔርን የሰላም ሃብት ካዝና መክፈቻ ቁልፉ በእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ላይ ያለ እምነት ነው። ስለዚህም ጳውሎስ ሲፀልይ እንዲህ ይላል፤ "የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይሙላባችሁ" (ሮሜ 15፡13)። በዚህም መሠረት፤ የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል በማመናችን ደስታን፣ ሰላምንና ፍቅርን ስንሞላ፤ ያኔ እግዚአብሔር ይከብራል።

ክብር ለእግዚአብሔር በአርያም፣ ሰላምም እርሱ ለሚወዳቸው ሰዎች በምድር ይሁን! ለሁሉም ሕዝብ፣ ነገድ፣ ወገን፣ እና ቋንቋ! ለሚያምኑ ሁሉ!

ቀን ሰባት

ኢየሱስም በይሁዳ ቤተ ልሔም በንጉሥ በሄሮድስ ዘመን በተወለደ ጊዜ፥ እነሆ፥ ሰብአ ሰገል፦ የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው? ኮከቡን በምሥራቅ አይተን ልንሰግድለት መጥተናልና እያሉ ከምሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም መጡ።

ማቴዎስ ወንጌል 2፡1-2

ቀን ሰባት

የሰብአ ሰገል መሲሕ

ከሉቃስ በተለየ መልኩ፤ ማቴዎስ ስለ እረኞቹ የበረት ጉብኝት አይነግረንም። ይልቁኑም፤ አትኩሮቱን ከምስራቅ በኩል ወደ መጡት አይሁዳዊ ያልሆኑ አህዛብ የውጪ ዜጎች ያደርጋል።

ማቴዎስ በወንጌሉ መጀመሪያ እና መጨረሻ ላይ ኢየሱስ ዓለም አቀፍ መሲሕ መሆኑን እና ሊያድን የመጣው አይሁድን ብቻ ሳይሆን ዓለምን ሁሉ ጭምር እንደሆነ ያስረዳናል።

በዚህ ክፍል ውስጥ የመጀመሪያዎቹ አምላኪዎች የሆኑት የንጉስ አስማተኞች ወይም ኮከብ ቆጣሪዎች ወይም ጠቢባን ከእስራኤል የመጡ ሳይሆኑ ከምስራቅ አካባቢ፣ ምናልባትም ከባቢሎን ግዛት የመጡ አህዛብ ናቸው። አህዛብ በአይሁድ የብሉይ ኪዳን የመንግሥት ህግጋት መሰረት የረከሱ ሰዎች ነበሩ።

በማቴዎስ ወንጌል መጨረሻ የኢየሱስ የመጨረሻ ቃላት እኚህ ነበሩ፤ "ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጥቶኛል፤ ስለዚህ ሂዱና ሕዝቦችን ሁሉ በአብ፣ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው" (ማቴዎስ 28፥18-19)።

ይህ እውነት አህዛብ ለሆንን ለእኛ በመሲሑ መደሰት የምንችልበትን በር ከመክፈቱ ባሻገር፣ ነገስታት እና ህዝቦች ሁሉ ወደ እርሱ የሚመጡለት የዓለም ገዢ እንደሚሆን በተደጋጋሚ የተተነበየለት መሲሑ

መሆኑን ማረጋገጫ ሆኗል። ለምሳሌ፤ ኢሳያስ 60፡3፤

> ሕዝቦች ወደ ብርሃንሽ፣
>
> ነገሥታትም ወደ ንጋትሽ ጸዳል ይመጣሉ።

በዚህም፤ ማቴዎስ ኢየሱስ እውነተኛው መሲሕ ለመሆኑ ማስረጃ የጨመረ ሲሆን፤ ከዚህም ባለፈ ኢየሱስ ለእስራኤል ብቻ ሳይሆን ለዓለም ሁሉ የሚሆን እውነተኛ መሲሕ፣ ንጉስ፣ እና የተስፋ ቃሉ ፍፃሜ መሆኑን በግልጽ ያሳየናል።

ቀን ስምንት

የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው?

ኮከቡን በምሥራቅ አይተን ልንሰግድለት መጥተናልና፡፡

ማቴዎስ ወንጌል 2፡2

ቀን ስምንት

የቤተ ልሔም ልዕለ-ተፈጥሯዊ ኮከብ

በመፅሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለያየ ቦታ የተከሰቱ አንዳንድ ክስተቶች እንዴት ተከሰቱ ብለን እንድንገረም ያደርጉናል። እንዴት ነው ይህ "ኮከብ" ሰብዐ ሰገልን ከምስራቅ ወደ ኢየሩሳሌም እየመራ ያመጣቸው?

ኮከቡ እየመራቸው ወይም መንገድ እያሳያቸው መምጣታቸውን የሚናገር ነገር የለም። ኮከብ በምስራቅ አይተው ወደ ኢየሩሳሌም መጡ ብቻ ነው የሚለን (ማቴዎስ 2፡2)። እንዴትስ ነው ይህ ኮከብ ማቴዎስ 2፡9 ላይ እንደሚናገረው ከፊታቸው እየሄደ ከኢየሩሳሌም ወደ ቤተ ልሔም ያለውን የስምንት ኪሎሜትር መንገድ የመራቸው? እንዴት ነው አንድ ኮከብ ህፃኑ ባለበት ላይ መጥቶ መቆምስ የቻለው?

መልሱ - አናውቅም ነው። ይህንን ጥያቄ ለመመለስ ከፕላኔቶች፣ ኮሜቶች፣ ወይም ተዓምራዊ ብርሃኖች መገጣጠም አኳያ የተለያዩ ጥረቶች ተደርገዋል። ሆኖም ግን በእርግጥ የምናውቀው ነገር የለም። እናም በስተመጨረሻ ምንም መንፈሳዊ ጥቅም በሌላቸው በእነዚህ ጊዜያዊ መላምቶች አእምሮዋችሁን እንዳታጨናንቁ ወይም እንዳትተክሉ ልመክራችሁ እወዳለሁ።

በዚህ ጉዳይ እናንተን ለማሳሳብ በጅምላ መናገር ሊኖርብኝ ይችላል፤ ሆኖም ግን በእንደነዚህ ዓይነት፣ ማለትም ከዋክብቱ እንዴት

ሊመሯቸው እንደቻሉ፣ የቀይ ባህር እንዴት እንደተከፈለ፣ መና እንዴት እንደወረደ፣ ዮናስ በዓሳነባሪ ሆድ ውስጥ እንዴት እንዳደረ፣ ጨረቃ ወደ ደም እንዴት እንደምትቀየር እና በመሳሰሉት ነገሮች አእምሮዋቸውን የሚያጨናንቁ ሰዎች አብዛኛውን ጊዜ ዳር ላይ ላሉ ነገሮች ትኩረት መስጠት የሚወዱ ሰዎች ናቸው።

ታላላቅ እና ማዕከላዊ ለሆኑት የወንጌል እውነቶች ጥልቅ ፍቅር ሲኖራቸው አይታዩም። ስለእግዚአብሔር ቅድስና፣ ስለኀጢአት አስከፊነት፣ ስለሰው አቅም አልባነት፣ ስለክርስቶስ ሞት፣ በእምነት ብቻ ስለሚገኘው ፅድቅ፣ ስለመንፈስ ቅዱስ የመቀደስ ስራ፣ ስለ ክርስቶስ በክብር መመለስ፣ እና ስለመጨረሻው ፍርድ ግድ ሲላቸው ብዙም አይታዩም። ሁልጊዜ ልባቸውን የሚያነቃቃው እና በተመስጦ የሚያነቡት ርዕስ ከዋናው መንገድ የወጣና የጎንዮሽ ጉዳይ ላይ የሚያተኩር መጽሐፍ ወይም አጭር ጽሑፍ ነው። በታላላቆቹ እና ማዕከላዊ በሆኑት የወንጌሉ እውነታዎች እምብዛም አይደነቁም።

ሆኖም ግን በዚህ ኮከብ ዙሪያ ግልጽ የሆነው ነገር በራሱ ከሚያደርገው እና ከተለመደው ውጪ እያደረገ መሆኑ ነው። ይህ ኮከብ ሰብዓ ሰገልን የእግዚአብሔርን ልጅ እንዲያመልኩ እየመራቸው ይገኛል።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ በሆነው አረዳድ ደግሞ የከዋክብትን ፈቃድ የሚመራ አንድ አካል ብቻ ነው - እርሱም እግዚአብሔር ነው።

በመሆኑም ከዚህ የምንማረው ዋነኛ ነገር አህዛብ ክርስቶስን እንዲያመልኩት እግዚአብሔር እየመራቸው መሆኑን ነው። ይህንንም እያደረገ ያለው ዓለም ዓቀፍ ተፅዕኖን በመፍጠር እና ስልጣኑን በመጠቀም ነው።

ማንም የማያውቃት አንዲት ድንግል ሴት በምትወልድበት ጊዜ የተነገረው ትንቢት ይፈፀም ዘንድ በተመሳሳይ ወቅት እና ሰዓት

እግዚአብሔር ጠቅላላውን የሮምን ግዛት በቆጠራ እንዲንቀሳቀስ እንዳደረገ ሉቃስ ያሳየናል። ማቴዎስ ደግሞ በሰማይ ያሉት ከዋክብት በምድር ያሉ ጥቂት የውጭ ሃገር ሰዎች ልጁን ያመልኩ ዘንድ እንዴት አድርገው ወደ ቤተ ልሔም እንደመሯቸው ይገልፅልናል።

ይህ የእግዚአብሔር አሰራር ነው። በዚያን ጊዜ ይህ እንዲሆን አድርጎ ነበር። አሁንም ደግሞ ይህንን ይሰራል። ትኩረቱ ሕዝቦች ላይ ነው። የእግዚአብሔር ፍላጎት ሁሉም ህዝቦች (ማቴዎስ 24፥14) ልጁን ያመልኩት ዘንድ ነው።

የእግዚአብሔር ፈቃድ ለስራ ባልደረቦቻችሁ፣ አብረዋችሁ ለሚማሩት፣ ለጎረቤቶቻችሁ፣ እና ለቤተሰቦቻችሁ ይህ ነው። ዮሐንስ 4፥23 ላይ እንደሚል፤ "ነገር ግን በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል አሁንም ሆኖአል፤ አብ ሊሰግዱለት እንደ እነዚህ ያሉትን ይሻልና"።

በማቴዎስ ወንጌል ጅማሮ ላይ፣ የ"ኑ እና እዩ" ድግምግሚት እናገኛለን። በወንጌሉ ፍፃሜ ላይ ግን ወደ "ሂዱ እና ንገሩ" ተቀይሮ እናገኘዋለን።

በዚህ ሁሉ መካከል፤ የእግዚአብሔር ዓላማ አልተቀየረም፤ አሕዛብን ሁሉ ለልጁ አምልኮ የሚሰበስብበት ኀይሉም አልደከመም። ይህ ዓለም የተፈጠረው እና እስካሁንም የቆየው ክርስቶስ እንዲከብር፣ እንዲገንን፣ እና በሕዝብ ሁሉ እንዲመለክ ነው።

ቀን ዘጠኝ

ንጉሡ ሄሮድስ ይህን በሰማ ጊዜ ታወከ፤

እንዲሁም መላዪቱ ኢየሩሳሌም አብራ ታወከች።

ማቴዎስ ወንጌል 2፡3 (አ.መ.ት)

ቀን ዘጠኝ

ለኢየሱስ ሁለት ዓይነት ተቃውሞዎች

ኢየሱስን ሊያመልኩ የማይፈልጉ ሰዎች በእርሱ ይታወካሉ፣ ሊያመልኩት በወደዱ ላይ ደግሞ ተቃውሞ ያስነሳባቸዋል። ምናልባት የማቴዎስ ዋነኛ ነጥብ ይህ ሃሳብ ላይሆን ይችላል፣ ነገር ግን ታሪኩ ሲቀጥል ልናመልጠው የማንችለው ወሳኝ አንድምታ ነው።

በዚህ ታሪክ ውስጥ ኢየሱስን ማምለክ የማይፈልጉ ሁለት ዓይነት ሰዎች አሉ።

የመጀመሪያው ዓይነት ስለኢየሱስ ምንም ግድ የማይሰጣቸው እና ምንም የማያደርጉ ሰዎች ናቸው። ኢየሱስ በህይወታቸው ምንም ሚና የለውም። የካህናት አለቆች እና ፃፎች ይህንን ቡድን በኢየሱስ ሕይወት መጀመሪያ ሰሞን ወክለው ይገኛሉ። ማቴዎስ 2፥4 እንዲህ ይላል፤ "[ሄሮድስም] የካህናትንም አለቆች የሕዝቡንም ጻፎች ሁሉ ሰብስቦ ክርስቶስ ወዴት እንዲወለድ ጠየቃቸው።" እነርሱም ነገሩት፤ ከዚያ ግድም ሳይሰጣቸው ወደተለመደው ኑሯቸው ተመለሱ። እነዚህ መሪዎች ከክስተቱ ግዝፈት እና ወሳኝነት አንፃር ሲታይ በጉዳዩ ያላቸው ዝምታ እና ግድ የለሽነት ያስጨንቃል።

ከዚያ ደግሞ ማቴዎስ 2፥3 የሚለውን አስተውሉ፤ "ንጉሡ ሄሮድስ ይህን በሰማ ጊዜ ታወከ፤ እንዲሁም መላዪቱ ኢየሩሳሌሜ አብራ ታወከች" (አ.መ.ት)። በሌላ አነጋገር፣ መላው የኢየሩሳሌም ከተማ

በመሲሕ መወለድ ወሬ ታምሶ ያለበት ሁኔታ ነው ያለው። በዚህ ሁሉ ውስጥ የካህናት አለቆች ዝምታ አስደንጋጭ ነው። ወደ ሰብዓ ሰገል ለመሄድ ለምን ጥረት አላደረጉም? ፍላጎቱም ሆነ ተነሳሽነቱ የላቸውም። የእግዚአብሔርን ልጅ የማግኘት እና የማምለክ ጥማት አይታይባቸውም።

ኢየሱስን ማምለክ የማይፈልጉት ሁለተኞቹ ዓይነት ሰዎች ደግሞ በኢየሱስ ጥልቅ የሆነ ስጋት ያደረባቸው ሰዎች ናቸው። በዚህ ታሪክ ውስጥ ሄሮድስ ይህንን ጎራ ይወክላል። ሄሮድስ እጅግ ፈርቷል፤ ከፍርሃቱም ጥልቀት የተነሳ ይዋሻል፣ ያጭበረብራል፣ ከዚያም አልፎ ኢየሱስን ለማጥፋት ሲል የጅምላ ጭፍጨፋ ያውጃል።

ዛሬም ላይ እነዚህ ሁለት ዓይነት ተቃውሞዎች በክርስቶስ እና እርሱን በሚያመልኩት ሁሉ ላይ ይከሰታሉ። ግድ የለሽነት እና ጠላትነት። ከሁለቱም ጎራዎች እንደማትሰለፉ ከልቤ ተስፋ አደርጋለሁ።

ክርስቲያን ከሆናችሁ ደግሞ ይህ የገና በዓል መሲሑን መከተል እና ማምለክ ማለት ምን ማለት እንደሆነ እና ምነኛ ዋጋ እንደሚያስከፍል የምታብሰለስሉበት ወቅት እንዲሆንላችሁ እጓጓለሁ።

ቀን አሥር

ኮከቡንም ባዩ ጊዜ በታላቅ ደስታ እጅግ ደስ አላቸው።

ወደ ቤትም ገብተው ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አዩት፥

ወድቀውም ሰገዱለት፥ ሣጥኖቻቸውንም ከፍተው እጅ መንሻ

ወርቅና ዕጣን ከርቤም አቀረቡለት።

ማቴዎስ ወንጌል 2፡10-11

ቀን አስር

ወርቅ፣ ከርቤ፣ እና ዕጣን

እግዚአብሔር አንዳች ነገር እንደሚጎድለው በሰዎች እጅ አይገለገልም (ሐዋርያት ሥራ 17፡25)። የሰብዐ ሰገል ስጦታዎች የቀረቡለት እርዳታ ስለሚያሻው ወይም የሚጎድለው ነገር ስለነበር አይደለም። የሌላ ሃገር እንግዶች ወደ አንድ ንጉስ ሲመጡ የእርዳታ ጥቅል ይዘው ቢመጡ የንጉሱን ክብር ያሳጣሉ።

አልያም ደግሞ፤ እነዚህ ስጦታዎች በጉቦ መልክ የቀረቡ አልነበሩም። ዘዳግም 10፡17 ላይ በግልጽ የሚነግረን እግዚአብሔር መማለጃን የሚቀበል አምላክ አለመሆኑን ነው። ታዲያ ትርጉማቸው ምንድን ነው? እንዴት ነው አምልኮ የሚሆኑት?

ራሳቸውን ሙሉ በሙሉ ለቻሉ ባለጠጋ ሰዎች የሚሰጥ ስጦታ የሚያስተጋባው ሰጪው ለሰዎቹ ያለውን ክብር እና አድናቆት ነው። በአንድ መልኩ፤ ለክርስቶስ ስጦታ መስጠት ማለት እንደ መፆም ሊታይ ይችላል። መፆም ማለት አንድን ነገር በመተው ክርስቶስ ከዚያ ከምንተወው ነገር ይልቅ የላቀ ዋጋ እንዳለው ማሳየት ማለት ነው።

ለክርስቶስ እንዲህ ያለ ስጦታ ስትሰጡ ስታሳድዱ የነበረው ደስታ እርሱ እንደሆነ ትናገራላችሁ (ማቴዎስ 2፡10ን ልብ በሉ፤ "ኮከቡንም ባዩ ጊዜ በታላቅ ደስታ እጅግ ደስ አላቸው")። የማሳድደው ደስታ ከአንተ ጋር ነግጄ በማተርፈው ላይ ወይም የምቀበልህ ክፍያ ላይ

የተመረኮዘ ቀቢፀ-ተስፋ አይደለም። ወደ አንተ ስመጣ አንተኑ እንጂ ከአንተ የማገኛቸውን ነገሮች ፈልጌ አልመጣሁም። ይህን ፍላጎቴን ይበልጥ ለማቀጣጠል እና ለአንተ ለማሳየት ስል ደግሞ በእጄ ያሉ ነገሮችን አሳልፌ በመስጠት በአንተ የበለጠ ለመደሰት እተጋለሁ። ለአንተ የማያስፈልግህን፣ እኔን ግን የሚያረካኝን ነገር አሳልፌ በመስጠት ሃብቴ አንተ መሆንህን እና እነዚህ ነገሮች አለመሆናቸውን በሙሉ ልቤ አውጃለሁ።

እግዚአብሔርን በወርቅ፣ በከርቤ፣ እና በዕጣን ማምለክ ማለት ይህ ይመስለኛል። እነዚህም ሆኑ ሌሎች ለእግዚአብሔር ልንሰጥ የምናስባቸው ነገሮች ሁሉ አምልኮ ናቸው።

እግዚአብሔር በልባችን ውስጥ ለክርስቶስ ያለንን ፍላጎት ያቀጣጥልልን። ከልባችን በመነጨ ደስታ እንዲህ እንበል፤ "ጌታ ኢየሱስ፣ አንተ የእስራኤል ንጉስ የሆንከው መሲሑ ነህ። ነገስታት ሁሉ በፊትህ መጥተው ይሰግዳሉ። አንተ እንድትመለክ እግዚአብሔር ዓለምን ሁሉ ወደፈቀደበት ይመራል። ስለዚህም፤ ምንም ዓይነት ተግዳሮት ቢያጋጥመኝ ስልጣንህን በመቀበል፣ ክብርን ለአንተ በማስገባት፣ አንተ ብቻ ነህ ልቤን የምታረካልኝ በማለት ስጦታዎቼን በፊትህ አቀርባለሁ።"

ቀን አስራ አንድ

ልጆቹ በሥጋና በደም እንደሚካፈሉ እርሱ ራሱ ደግሞ የነኑ ተካፈለ፤ ይኸውም በሞት ላይ ኀይል ያለውን ዲያቢሎስን በሞቱ ኀይል እንዲደመሰሰ ነው፤ እንዲሁም በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ በሞት ፍርሃት ባርነት የታሰሩትን ነጻ እንዲያወጣ ነው፡፡

ዕብራውያን 2፡14-15 (አ.መ.ት)

ቀን አስራ አንድ

ኢየሱስ የመጣበት ምክንያት

ስለ ኢየሱስ መወለድ ከሚናገሩ ጥቅሶች መካከል ዕብራውያን 2፥14-15ን ከሁሉም ይልቅ እወደዋለሁ ብዬ አስባለሁ። ምክንያቴ ደግሞ እንደዚህ ጥቅስ የኢየሱስን ምድራዊ ሕይወት አጀማመር እና አጨራረስ፣ ተሰግኦውን እና ስቅለቱን በአንድ ላይ አያይዞ የሚገልፅ ሌላ ጥቅስ ስለማላውቅ ነው። ኢየሱስ የመጣበት ዋነኛ ምክንያት ለመሞት እንደሆነ ከእነዚህ ሁለት ቁጥሮች በግልጽ እንረዳለን። አማኝ ላልሆኑ ጓደኞቻችን ወይም ቤተሰቦቻችን የገናን በዓል ምንነት በሂደት ለማስረዳት በጣም የሚጠቅም ጥቅስ ነው። ሐረጎቹን አንድ በአንድ እየነጠልን በዚህ መልኩ ልናብራራው እንችላለን፤

...ልጆቹ በሥጋና በደም እንደሚካፈሉ...

"ልጆቹ" የሚለው ቃል የተወሰደው ቀደም ብሎ ካለው ቁጥር (ዕብራውያን 2፥13) ሲሆን የሚወክለውም የመሲሑን መንፈሳዊ ልጆች ነው (ኢሳያስ 8፥18፣ 53፥10ን ይመልከቱ)። የእግዚአብሔር ልጆችም ናቸው (ዮሐንስ 1፥12)። በሌላ አገላለፅ፣ እግዚአብሔር የልጆቹን መዳን ታሳቢ አድርጎ ነው ክርስቶስን የላከው ማለት ነው።

"እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ዓለሙን እንዲሁ ወድዷልና" (ዮሐንስ 3፥16) የሚለው እውነት እንደሆነ እናውቃለን። ግን ደግሞ ሌላው እውነታ እግዚአብሔር "የተበተኑትን የእግዚአብሔርን ልጆች በአንድነት" (ዮሐንስ 11፥52) ልዩ በሆነ መንገድ ለመሰብሰብ እንደነበር እናውቃለን። የእግዚአብሔር ዕቅድ ክርስቶስን ለዓለም *ሊያቀርብ፣* እና ለልጆቹ ደግሞ መዳናቸውን *ሊፈፅም* ነው (1 ጢሞቲዎስ 4፥10ን ይመልከቱ)። ክርስቶስን በመቀበል የማደጎ ልጆች ልትሆኑ ትችላላችሁ (ዮሐንስ 1፥12)።

... እርሱ ራሱ ደግሞ ያንኑ [ስጋና ደምን] ተካፈለ ...

ይህ ማለት ክርስቶስ ሰው ሆኖ ወደ ምድር ከመምጣቱ በፊት በህልውና ነበር ማለት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ነበር፣ እግዚአብሔር ነበር (ዮሐንስ 1፥1፤ ቆላስያስ 2፥9)። ነገር ግን ስጋና ደምን ተካፈለ፣ አምላክነቱንም ላይ ሰውነትን ለበሰ። ፍጹም አምላክነቱን ሳይለቅ ፍጹም ሰው ሆነ። ከብዙ ነገር አንጻር ይህ አስደናቂ ሚስጥር ነው። ነገር ግን የዕምነታችን ማዕከል እና የመጽሐፍ ቅዱስም አስተምህሮ ነው።

... በሞቱ ...

ይህ ነው የመጣበት ዓላማ። ለመሞት። በግልጽ የምናውቀው ነገር እንደ አምላክ ለኀጢአተኞች ሊሞት አይችልም። ነገር ግን እንደ ሰው ይችላል። ግቡ መሞት ነበር። ስለዚህም፤ ሰው ሆኖ መወለድ ነበረበት። የተወለደው ለመሞት ነበር። የገና በዓል ዋና አላማው የስቅለት በዓል ነበር። ብዙዎች ስለ ገና ትርጉም ዛሬ ሊሰሙት የሚገባው ሐቅ ይህ ነው።

... ይኸውም በሞት ላይ ኀይል ያለውን ዲያቢሎስን በሞቱ ኀይል እንዲደመስስ ነው ...

ክርስቶስ በሞቱ የዲያቢሎስን ኀይል አድቅቋል። እንዴት? ኀጢአታችንን ሁሉ በመሸፈን። ይህ ማለት ሰይጣን እኛን በእግዚአብሔር ፊት ለመክሰስ አንዳች መሰረት የለውም ማለት ነው። "እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሳቸዋል? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው፥ የሚኰንንስ ማን ነው?" (ሮሜ 8፡33)። በምን መሰረት ነው የሚያፀድቀው? በክርስቶስ ደም ላይ (ሮሜ 5፡9)።

ሠይጣን በእኛ ላይ ሊጠቀመው የሚችለው ከፍተኛው መሳሪያ የራሳችንን ኀጢአት ነው። ኀጢአታችንን ደግሞ የኢየሱስ ሞት የሚሸርልን ከሆነ፣ ሠይጣን ያለው ዋነኛ መግደያ መሳሪያ ከእጁ ተነጥቋል ማለት ነው። ዳኛው በልጁ ሞት ምክንያት ነጻ ናችሁ ብሎ ክሱን ስለዘጋው ከሳሻችን እኛ ላይ ሞት ለማስፈረድ አንድም ክስ ሊያቀርብ አይችልም።

... እንዲሁም በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ በሞት ፍርሃት ባርነት የታሰሩትን ነጻ እንዲያወጣ ነው።

ስለዚህ ከሞት ፍርሃት ነጻ ወጥተናል ማለት ነው። እግዚአብሔር አጽድቆናል። ሠይጣን ይህንን ውሳኔ ሊያስቀለብስ ፈጽሞ አይችልም። ዘላቂውና የመጨረሻው ደህንነታችን ደግሞ አሁን ላይ ላለው ህይወታችን አፋጣኝ የሆነ ውጤት እንዲኖረው እግዚአብሔር ይፈልጋል። አሁን ላይ የተጋረጠብንን ባርነት እና የሞት ፍርሃት አስደሳቹ ፍጻሜ እንዲያስወግድልን ይሻል።

የመጨረሻው እና ዋነኛውን ጠላታችንን ሞትን የምንፈራው ካልሆነ፣ አንዳች የምንፈራው ነገር ሊኖር አይችልም ማለት ነው። ነጻ መሆን እንችላለን። ለደስታና ለሐሴት ነጻ፣ ሌሎችን ለመውደድና ለማገልገል ነጻ ልንሆን እንችላለን።

እግዚአብሔር የሰጠን የገና ስጦታ ምነኛ ታላቅ ነው?! እኛ ደግሞ ይህንን ስጦታ ለዓለም ሁሉ እንሰጣለን!

ቀን አስራ ሁለት

እንግዲህ የምንናገረው ዋናው ነገር ይህ ነው፤

በሰማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ

እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤

እርሱም በሰው ሳይሆን በጌታ በተተከለችው፣

እውነተኛ ድንኳን በሆነችው ቤተ መቅደስ አገልጋይ ነው።

ዕብራውያን 8፥1-2 (አ.መ.ት)

ቀን አስራ ሁለት

ጥላዎቹን መተካት

የዕብራውያን መጽሐፍ ዋና ነጥብ የእግዚአብሔር ልጅ የሆነው ኢየሱስ ወደ ምድር የመጣው የመጨረሻውና ምርጡ ሊቀካህናት በመሆን ምድራዊውን የሊቀ ካህናት አገልግሎት ለመፈፀም ብቻ አለመሆኑን ማሳየት ነው። ይልቁኑም፤ ያንን አሰራር ራሱ ፈጽሞ በቃ ሊል፣ ትኩረታችንንም ሁሉ ወደ ራሱ ሊያዞር፣ እና በቀራንዮ የመጨረሻው መስዋዕታችን በመሆን የጀመረውን አገልግሎቱን በመንግስተ ሰማይ የመጨረሻው ሊቀካህናታችን በመሆን ሊፈጽም እንደሆነ ማብሰር ነው።

የብሉይ ኪዳን መገናኛ ድንኳን፣ ካህናት፣ እና መስዋዕት ሁሉ ለሚመጣው እውነታ ጥላዎች ነበሩ። አሁን ፍፁም የሆነው እውነታ መጥቷል፤ እነርሱም አልፈዋል።

ለልጆች እና ልጆች ለነበሩ ሁሉ የሚሆን የገና በዓል ምሳሌ ልስጣችሁ። ከእናታችሁ ጋር የገበያ አዳራሽ ሄዳችሁ ድንገት ሳታስቡት ብትጠፋፉ ብላችሁ አስቡ። በፍርሃት እና ድንጋጤ ሆናችሁ የምትሄዱበት ጠፍቷችሁ ማልቀስ ልትጀምሩ ስትሉ፣ ከግድግዳው ጀርባ የእናታችሁን የሚመስል ጥላ ድንገት መሬቱ ላይ ብታዩ በቅጽበት ተስፋ ታደርጋላችሁ። ግን የቱ ይሻላል? ጥላ በማየት የሚሰነቅ ተስፋ፣ ወይስ ራሷ እናታችሁ ከተሸፈነችበት ብቅ ስትል ያለው ስሜት?

ኢየሱስ ሊቀካህናታችን ሊሆን ሲመጣ ያለውም ስሜት ልክ እንዲሁ ነው። የገና በዓል ማለት ይህ ነው። ገና ማለት ጥላ የነበረው ስርዓት በትክክለኛው ማንነት ሲተካ ማለት ነው። እናቱ የጠፋችበት ህፃን ከተከለለችበት ግድግዳ ብቅ ስትል የሚሰማው የዕፎይታ እና የደስታ ስሜት።

(ኢየሱስ እንዴት ብሉይ ኪዳንን እንደተካው ተጨማሪ ለማንበብ፣ በዚህ መጽሐፍ መጨረሻ ላይ ያለውን አባሪ ይመልከቱ።)

ቀን አስራ ሦስት

እንግዲህ የምንናገረው ዋናው ነገር ይህ ነው፤ በሰማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤ እርሱም በሰው ሳይሆን በጌታ በተተከለችው፣ እውነተኛ ድንኳን በሆነችው ቤተ መቅደስ አገልጋይ ነው ... እነርሱ ያገለገሉት በሰማይ ላለችው መቅደስ ምሳሌና ጥላ በሆነችው ውስጥ ነው፤ ሙሴ ድንኳኒቱን ለመሥራት በተነሣ ጊዜ፣ "በተራራው ላይ በተገለጠልህ ምሳሌ መሠረት ሁሉን ነገር እንድታደርግ ተጠንቀቅ" የሚል ትእዛዝ የተሰጠው በዚህ ምክንያት ነበር።

ዕብራውያን 8፡1-2፤ 5 (አ.መ.ት)

ቀን አስራ ሦስት

የመጨረሻው እውነታ ተገልጧል

ከዚህ በፊት አይተነው የነበረ ቢሆንም ገና ደግሞ አለ። ገና ማለት ጥላው በዋናው አካል መተካት ማለት ነው።

ዕብራውያን 8፡1-2፣ 5 የመደምደሚያ ዓይነት ዓረፍተ ነገር ነው። ዋነው ነጥብ በእኛ እና በእግዚአብሔር መካከል ገብቶ ከእግዚአብሔር ጋር የሚያስታርቀን እና የሚፀልይልን ሊቀካህናት በብሉይ ኪዳን ዘመን እንደነበሩት ደካማ፣ ኀጢአተኛ፣ ለሞት የተገዙ ሊቀካህናት አይደለም። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ፣ ብርቱ፣ ኀጢአት የሌለበት፣ እና ሊጠፋ የማይችል ሕይወት ያለው ነው።

ይህ ብቻ አይደለም፤ የሚያገለግለው ምድራዊ በሆነ፣ በቦታ እና በስፋት በታጠረ፣ በሚያረጅ እና ተባይ በሚያጠቃው፣ በሚበሰብስ እና በሚቃጠል፣ በሚቀደድ እና በሚሰረቅ የመገናኛ ድንኳን አይደለም። ክርስቶስ ስለእኛ የሚያገለግለው በሰው ሳይሆን በጌታ በተተከለች እውነተኛ ድንኳን እንደሆነ ዕብራውያን 8፡2 ይነግረናል። ይህ ጥላው አይደለም። በመንግስተ ሰማይ ያለው ዋነው ነገር ነው። በሲና ተራራ ላይ ሙሴ እንዲገለብጥ ለተነገረው ጥላ የሚያጠላው ከዚህ ትክክለኛ ነገር ነው።

ዕብራውያን 8፡1 በሚነግረን መሠረት ከጥላው የሚበልጠው እውነታ የሚነግረን ሌላ አስደናቂ ነገር የኛ ሊቀካህናት በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ መሆኑ ነው። አንድም የብሉይ ኪዳን ሊቀካህናት ይህንን ከቶ ሊናገር አይችልም።

ኢየሱስ በቀጥታ ከእግዚአብሔር አብ ጋር ይነጋገራል። በእርሱ ዘንድ የከበረ ቦታ አለው። በእግዚአብሔር የተወደደ እና እጅግ የተከበረ ነው። ሁልጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ነው። ይህ እውነታ እንደ በፊቶቹ መጋረጃዎች፣ ሳህኖች፣ ጠረጴዛዎች፣ ሻማዎች፣ መጎናፀፊያዎች፣ ዘርፎች፣ በጎች፣ ፍየሎች፣ እና እርግቦች አይደለም። ይህ የመጨረሻው እና ጥላው ሲጠቁምለት የነበረው እውነታ ነው። እግዚአብሔር አብ እና ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ በፍቅር እና በፍፁም ቅድስና ሆነው ለእኛ የዘለዓለም ደህንነት አብረው የሚሰሩት ታላቅ ስራ!

ዋናውና የመጨረሻው እውነታ የሥላሴ አካላት በሕብረት ሆነው የእነርሱ የሆነውን ንግስና፣ ቅድስና፣ ፍቅር፣ ፍትህ፣ መልካምነት፣ እና እውነት በዳኑት ህዝቦች እንዲታይ ማድረጋቸው ነው።

ቀን አስራ አራት

ኢየሱስ መካከለኛ የሆነበት ኪዳን ከቀድሞው እንደሚበልጥ ሁሉ፣

የተቀበለውም አገልግሎት ከእነርሱ አገልግሎት ይበልጣል፤

ይህም የተመሠረተው በተሻለ የተስፋ ቃል ላይ ነው።

ዕብራውያን 8፡6 (አ.መ.ት)

ቀን አስራ አራት

ለህዝቡ ተጨባጭ እውነታ ያደርገዋል

ዕብራውያን 8፥6 እንደሚነግረን ክርስቶስ የአዲሱ ኪዳን አማላጅ ነው። ይህ ምን ማለት ነው? የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ለአንዴ እና ለመጨረሻ ጊዜ በማይገረሰስ መልኩ በአዲሱ ኪዳን ደም (ሉቃስ 22፥20፤ ዕብራውያን 13፥20) አማካኝነት ለእኛ ተገዝቶልናል፣ ተጠብቆልናል።

ይህ ማለት እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳን የተስፋ ቃሉ መሠረት ውስጣዊ የሆነ ስር ነቀል ለውጥ በክርስቶስ መንፈስ በኩል አስገኝቶልናል ማለት ነው።

በተጨማሪም ደግሞ እግዚአብሔር ይህንን ውስጣዊ መለወጥ በእኛ ውስጥ የሚሰራው በእምነት ነው። ይህም እምነት እግዚአብሔር በክርስቶስ ስለኛ የሰራውን እና የሆነውን ሁሉ በማመን የሚገኝ ነው።

አዲሱ ኪዳን በክርስቶስ ደም ተገዝቶ፣ በክርስቶስ መንፈስ ተግባራዊ እንዲሆን ተደርጎ፣ በክርስቶስ ላይ ባለን እምነት ደግሞ ወደ እኛ ይተላለፋል።

ክርስቶስ የአዲሱ ኪዳን አማላጅ ሆኖ ሲሰራ ለመመልከት ወሳኙ ቦታ ዕብራውያን 13፥20-21 ነው -

"በዘላለም ኪዳን ደም ለበጎች ትልቅ እረኛ የሆነውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ያወጣው የሰላም አምላክ፥ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን በእናንተ እያደረገ፥ ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ በመልካም ሥራ ሁሉ ፍጹማን ያድርጋችሁ፤ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።"

"...በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን በእናንተ እያደረገ..." የሚሉት ቃላት የሚያብራሩት እግዚአብሔር ከአዲሱ ኪዳን ጋር በተስማማ መልኩ ህጉን በልባችን ሲፅፍ ምን እንደሚፈጠር ነው። "በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል" የሚሉት ቃላት ደግሞ የሚያብራሩት የዚህ አስገራሚ የሉዓላዊ ፀጋ ስራ አማላጅ ኢየሱስ መሆኑን ነው።

ስለዚህም የገና ዋና ትርጉም እግዚአብሔር ጥላውን በትክክለኛው ነገር መተካቱ ብቻ ሳይሆን፣ ያንን ትክክለኛ ነገር ወስዶ ለህዝቡ ተጨባጭ እውነት ማድረጉም ጭምር ነው። በልባችን ላይ ይጽፈዋል። የዘለዓለም ሕይወትን እና መለወጥን የገና ስጦታ አድርጎ ሲሰጠን እንዲያው እንደታሸገ በራሳችን አቅም እንድናነሳው ከገና ዛፉ ስር አይደለም ያስቀመጠው። አንስቶ በልባችሁ እና በአዕምሯችሁ ካፀናው በኋላ የእግዚአብሔር ልጅ መሆናችሁን የሚያረጋግጥላችሁ ማህተም ይሰጣችኋል።

ቀን አስራ አምስት

ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለ ሌላ አይመጣም፤

እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ።

ዮሐንስ ወንጌል 10፥10

ቀን አስራ አምስት

ሕይወት እና ሞት በገና በዓል

ይህንን የጥሞና ማጥኛ መፃፍ ልጀምር ስል ማሪዮን ኒውስትረም የተባለች ሴት መሞቷ ተነገረኝ። ማሪዮን እና ባሏ ኤልመር በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ በአባልነት የቆዩባቸው ዓመታት በጊዜው የነበሩ ሌሎች አባሎቻችን በሕይወት ከቆዩት ዓመታት ይረዝም ነበር። 87 ዓመቷ ነበር። ከባለቤቷ ለ64 ዓመታት በትዳር አብረው ቆይተዋል።

ከኤልመር ጋር ባወራሁ ጊዜ በሕይወቱ ተስፋ እንዳይቆርጥ እና በጌታ እንዲበረታ ስነግረነው "እርሱ እውነተኛ ጓደኛ ሆኖልኛል" ብሎ መለሰልኝ። ክርስቲያኖች ሁሉ ወደ ሕይወታቸው መገባደጃ ሲደርሱ ልክ እንዲሁ "ክርስቶስ እውነተኛ ጓደኛ ሆኖልኛል" ማለት እንዲችሉ ፀሎቴ ነው።

የገና በዓል በደረሰ ጊዜ ሁሉ የእናቴን ሞት በማስታወስ ዓመታቱን እቆጥራለሁ። በ56 ዓመቷ በአውቶቡስ አደጋ በእስራኤል ሃገር ነበር የሞተችው። ቀኑ ታሕሣሥ 7 ቀን 1967 ዓ.ም (እ.ኤ.አ. ዲሴምበር 16 ቀን 1974 ዓ.ም) ነበር። የዚያን ቀን አስከፊ ክስተት እስከ አሁን ድረስ በሚገርመኝ መንገድ እውን ናቸው። ራሴን ካልከለከልኩት በጣም በቀላሉ ዕንባዬ ይመጣል፤ ለምሳሌ ልጆቼ ሳያውቋት መሞቷን ሳስብ። የገና በዓል ማግስት ቀበርናት። እንዴት ያለ ውድ የገና ቀን ነበር!

ብዙዎቻችሁ በዚህ ገና ያጣችሁትን ሰው በማስታወስ ከሌላው ጊዜ በተለየ መልኩ ታዝናላችሁ። ስሜታችሁን አትዝጉበት። ይምጣ። ይሰማችሁ። አለዚያ ፍቅር ትርጉሙ ምን ሊሆን ነው? ለምንወዳቸው ሰዎች ያለን ፍቅር በሕይወትም ሆኑ በሞት ሊጋጋል ይገባል። ነገር ግን መራራ አትሁኑ። መራርነት እጅግ በጣም አስከፊ በሆነ መንገድ ራስን ያጎሳቁላል።

ኢየሱስ በገና ወደ እኛ የመጣው የዘለዓለም ሕይወት ይኖረን ዘንድ ነው። "እኔ ግን ሕይወት እንዲኖራቸውና እንዲትረፈረፍላቸው መጥቻለሁ" (ዮሐንስ 10፥10 አ.መ.ት)። ኤልመር እና ማሪዮን የዕድሜያቸውን የመጨረሻ ዓመታት የት እንደሚያሳልፉ ተነጋግረው ነበር። "ማርዮን እና እኔ የመጨረሻ ቤታችን ከጌታ ጋር እንደሚሆን ተስማምተን ነበር" ይላል ኤልመር።

የቤታችሁ ናፍቆት ዕረፍት ይነሳችኋል? በቤተሰባችን ውስጥ ለበዓላት የቤተዘመድ መገናኘት አለ። የበዓል ሰሞን ሲሆን ጠቅላላ ቤተሰባችን ከያለበት ተሰብስቦ ወደ ቤት ይመጣል። መሰባሰባችን በጣም ደስ የሚል ስሜት አለው። ደስ የሚለን ዋነኛው ምክንያት ደግሞ በማንነታችን ውስጥ የተቀበረ ለመጨረሻው የቤተዘመድ መገናኘት የታቀድን ሰዎች ስለሆንን ይመስለኛል። ሌሎች የቤተዘመድ መገናኘቶች ሁሉ ቅምሻዎች ናቸው። ቅምሻዎች ሁሉ ደግሞ መልካም ናቸው።

መልካምነታቸው ግን ዋናውን እስካልለወጡት ድረስ ብቻ ነው። በዚህ ወቅት የምናገኛቸው ጣፋጭ ነገሮች የመጨረሻ እና ዘለዓለማዊ የሆነውን እና ሁሉን የሚያረካውን ዋነኛ ጣፋጭ የሚተኩ አይደሉም። አደራችሁን እንደ ምትክ እንዳትቆጥሯቸው። እያንዳንዱ ማጣት እና እያንዳንዱ ደስታ በመንግስተ ሰማይ ለሚኖረው ዘለዓለማዊው የቤተዘመድ መገናኘት ልባችሁን ይምራ።

ገና ይህ ካልሆነ *ታዲያ ምንድን ነው? እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ።* ማሪዮን ኒውስትረም፣ ሩት ፓይፐር፣ እናንተ እና እኔ ዛሬም ለዘለዓለምም ሕይወት እንዲኖረን መጥቶልናል!

በዚህ የገና ሰሞን *ከዘለዓለማዊው* ምንጭ በመጠጣት *ዛሬያችሁ* የበለፀገ እና ጥልቅ የሆነ ትርጉም እንዲኖረው አድርጉ። ደርሷል፤ እጅግ ቅርብ ነው።

ቀን አስራ ስድስት

ስለዚህ እግዚአብሔር እጅግ ከፍ አደረገው፤ ከስምም ሁሉ በላይ የሆነውን ስም ሰጠው፤ ይኸውም በሰማይና በምድር፣ ከምድርም በታች፣ ጒልበት ሁሉ ለኢየሱስ ስም ይንበረከክ ዘንድ፣ ምላስም ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ክብር፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ ይመሰክር ዘንድ ነው።

ፊልጵስዩስ 2፡9-11 (አ.መ.ት)

ቀን አስራ ስድስት

ስኬታማው የእግዚአብሔር ውድቀት

የእግዚአብሔር ስኬታማ ውድቀት መጀመሩ የተበሰረው በገና ነው። ኀይሉን ማሳየት የሚወደው ሽንፈት በሚመስል መንገድ ነው። ስትራቴጂያዊ ድሎችን ለመጎናፀፍ ስልታዊ ማፈግፈግን ይተገብራል።

ከአስራ ሁለቱ የያዕቆብ ልጆች መካከል አንዱ የሆው ዮሴፍ በህልሙ ብዙ ክብር እና ስልጣን ቃል ሲገባለት በብሉይ ኪዳን እናነባለን (ዘፍጥረት 37፥5-11)። ነገር ግን ያንን ድል ለመጎናጸፍ በግብፅ ባሪያ መሆን ነበረበት። ያ ብቻ ደግሞ በቂ አልነበረም፣ በሐቀኝነቱ ምክንያት የነበረበት አስከፊ ሁኔታ ትንሽ መሻሻል ሲያሳይ ከባርነትም ወርዶ እስረኛ ሆነ።

ነገር ግን ይህ ሁሉ ለራሱ፣ ለቤተሰቡ ሁሉ፣ ከዚያም አልፎ ለዓለም የሚተርፍ መልካምን ነገር እንዲያመጣ በእግዚአብሔር የታቀደ ነበር። ምክንያቱም የፈርዖንን ጠጅ አሳላፊ ሊተዋወቅ የቻለው በእስር ሳለ ነበር። በኋላም ይህ ሰው ነው ዮሴፍን ወደ ፈርዖን የሚያቀርበው። ፈርዖንም በግብፅ ሁሉ ላይ ሾመው። በስተመጨረሻም ህልሙ ተፈፀመ። ወንድሞቹ ሰገዱለት፣ እርሱም ከረሃብ ታደጋቸው። ዮሴፍ የክብርን ማማ የተፈናጠጠው ባልተለመደ መንገድ ነበር።

ይህ መንገድ ግን የእግዚአብሔር መንገድ ነው፤ ለልጁም ጭምር። ራሱን ባዶ አድርጎ የባርያን መልክ ያዘ። ከባርያም የባሰ እስረኛ ነበር።

አልፎም በሞት ተቀጣ። እንደ ዮሴፍም ታማኝ ሕይወት ኖረ። "ስለዚህ እግዚአብሔር እጅግ ከፍ አደረገው፤ ከስምም ሁሉ በላይ የሆነውን ስም ሰጠው፤ ይኸውም በሰማይና በምድር፣ ከምድርም በታች፣ ጉልበት ሁሉ ለኢየሱስ ስም ይንበረከክ ዘንድ" (ፊልጲስዩስ 2፥9-10)።

እግዚአብሔር ለእኛም ያስቀመጠው ይህንኑ መንገድ ነው። ክብር ቃል ተገብቶልናል፤ ነገር ግን ያ የሚሆነው በሮሜ 8፥17 በግልጽ እንደሚነግረን አብረነው መከራን ከተቀበልን ብቻ ነው። ወደ ላይ መንገዱ በስር በኩል ነው። ወደ ፊት የምንሄደው በኋላ በኩል ነው። ስኬት ላይ የሚደረሰው መለኮታዊ ዕቅድ ውስጥ ባለው የውድቀት መንገድ ነው። እነዚህ መንገዶች ሁልጊዜ ሲታዩ የውድቀት መንገድ ይመስላሉ።

ነገር ግን በዚህ የገና በዓል ከዮሴፍ እና ኢየሱስ የምንማረው አንድ ነገር ካለ ይህ ነው። ሠይጣን እና ኀጢአተኛ ሰዎች ለክፋት ያቀዱትን እና ያሰቡትን፣ "እግዚአብሔር ግን ዛሬ እንደ ሆነው ብዙ ሕዝብ እንዲድን ለማድረግ ለመልካም *አሰበው*" (ዘፍጥረት 50፥20)።

እናንተ ፈሪ ቅዱሳኖች በርቱ
የምትፈሯቸው ደመናዎች ሁሉ
በምሕረት ተሞልተው በቅርቡ ይፈሳሉ
ብዙ በረከትን ከላይ ያወርዳሉ[6]

[6] William Cowper, “God Moves in a Mysterious Way,” 1773.

ቀን አስራ ሰባት

እነሆ፥ ከእስራኤል ቤትና ከይሁዳ ቤት ጋር

አዲስ ቃል ኪዳን የምገባበት ወራት ይመጣል፥

ይላል እግዚአብሔር።

ትንቢተ ኤርሚያስ 31፡31

ቀን አስራ ሰባት

ሊታሰብ የሚችለው ታላቁ መዳን

እግዚአብሔር ቅዱስ እና ፍትኀዊ አምላክ ሲሆን ከእንደኛ ዐይነት ኀጢአተኞች ፍፁም የተለየ ነው። በገናም ጊዜ ሆነ በዓመቱ የትኛውም ወቅት ዋና ችግር የሚሆንብን ነገር ይህ ነው። እጅግ ቅዱስ እና ፍፁም ፍትኀዊ ከሆነ አምላክ ጋር እንዴት እንታረቅ?

ይህ በእንዲህ እንዳለ፤ እግዚአብሔር በምህረት የተሞላ አምላክ ሲሆን ክርስቶስ ከመወለዱ አምስት መቶ ዓመት በፊት በትንቢተ ኤርሚያስ ምዕራፍ 31 አንድ ቀን አዲስን ነገር እንደሚያደርግ ይናገራል። ጥላዎቹን ሁሉ ዋነኛው በሆነው መሲሕ እንደሚተካ ቃል ይገባል። በታላቅ ኀይል በህይወታችን ውስጥ እየሰራ ከውጭ የሚከለክለን ነገር ሳይኖር ከውስጣችን ፈቅደን እንድንወደው፣ እንድንታመነው እና እንድንከተለው ፈቃዱን በልባችን ይፅፋል።

ሊታሰብ የሚችለው ታላቁ መዳን ይህ ነው። እግዚአብሔር በአፅናፈ ዓለሙ ሁሉ ውስጥ ሊገኝ የሚችለውን ታላቁን እውነታ ሐሴት እንድናደርግበት በነፃ ሰጥቶናል። ከዚያም አልፎ ይህንን እውነታ በታላቅ ነፃነት እና እርካታ እያጣጣምን እንድናውቀው ማድረጉ እጅግ ታላቅ ነገር ነው። ይህ እውነት ሊዘመርለት የሚገባ እጅግ ውድ የገና ስጦታ ነው።

ይህንንም ነው በአዲሱ ኪዳን ቃል የገባው። ሆኖም ግን አንድ ታላቅ ዕንቅፋት ነበር። ያም ዕንቅፋት በኀጢአታችን እና በዐመፃችን ምክንያት ከእግዚአብሔር መነጠላችን ነው።

ቅዱስ እና ፍትኀዊ የሆነው ይህ አምላክ እኛን ኀጢአተኞችን እንዲህ ባለ ርህራሄ ተመልክቶ፣ በአፅናፈ ዓለሙ ውስጥ ያለው ታላቁን እውነታ (ልጁን) ሐሴት እንድናደርግበት ሊሰጠን እንዴት ይችላል?

መልሱ ደግሞ ይህ ነው። እግዚአብሔር ኀጢአታችንን ኢየሱስ ላይ በመጫን ፍርዱን ልጁ ላይ አደረገ፤ ቅድስናው እና ፍትኀዊነቱ ሳይዛባ በደላችንን ሊተውልን እና በምህረቱ ሊገናኘን ስለፈለገ በእኛ ምትክ ልጁ ላይ ፈረደበት። "ክርስቶስ የብዙ ሰዎችን ኀጢአት ለመሸከም፣ እንዲሁ አንድ ጊዜ መሥዋዕት ሆኖአል፤ ሁለተኛ ጊዜም ይገለጣል፤ ይህም ለሚጠባበቁት ድነትን ለማምጣት እንጂ ኀጢአትን ለመሸከም አይደለም" (ዕብራውያን 9፡28)።

ክርስቶስ በመስቀል ሲሞት በገዛ ሰውነቱ ውስጥ ኀጢአታችንን ተሸክሞ ነበር (1 ጴጥሮስ 2፡24)። ለኛ የተገባውን ፍርድ ወሰደልን (ሮሜ 8፡3)። በደላችንን ሰረዘልን (ሮሜ 8፡1)። ይህም ማለት ከእንግዲህ ኀጢአታችን ተወግዷል ማለት ነው (ሐዋርያት ሥራ 10፡43)። እግዚአብሔር ኀጢአታችንን በልቡ ቋጥሮ ሊከሰን ቀን እየጠበቀ አይደለም። ይህ ማለት በአንድ መልኩ ኀጢአታችንን ይረሳል ወይም አያስብብንም ማለት ነው (ኤርሚያስ 31፡34ን ይመልከቱ)። ኀጢአታችን ሁሉ በክርስቶስ ሞት ተቃጥሎ ከስሟል።

ይህ ማለት እግዚአብሔር አሁን ቃላት ሊገልፁት የማይችሉትን ታላቁን የአዲስ ኪዳን ተስፋ ቃል አትረፍርፎ ሊሰጠን ፍትኀዊ የሆነው ባህርይው ይፈቅድለታል ማለት ነው። በአፅናፈ ዓለማችን ካሉት ተጨባጭ እውነታዎች ሁሉ የሚልቀውን ታላቁን እውነታ ኢየሱስ ክርስቶስን ደስታችን ይሆን ዘንድ ሰጠን። በሙሉ ልባችን፣ በነፃነት እና ያለ አንዳች መከልከል ክርስቶስን እንድንወድ እና እንድንገዛለት የገዛ ፈቃዱን - የልቡን መሻት - በልባችን ላይ ጻፈልን።

ቀን አስራ ስምንት

ወደ ዓለም እንደ ላክኸኝ

እንዲሁ እኔ ወደ ዓለም ላክኋቸው።

ዮሐንስ ወንጌል 17፡18

ቀን አስራ ስምንት

ለሚሲዮናዊነት ስራ የሚውለው የገና ሞዴል

ገና ለሚሲዮን (ወይም ለሚሽነሪነት) ስራ የሚጠቅም ሞዴል ነው። ሚሲዮናዊነት የገና ነፀብራቅ ነው። "ልክ እንደ እኔ፣ እናንተም" የሚል ሀሳብ እናገኝበታለን።

አደጋዎቹን እንደ ምሳሌ ልንወስድ እንችላለን። ክርስቶስ ወደገዛ ወገኖቹ መጣ፣ የገዛ ወገኖቹ ግን አልተቀበሉትም። እናንተንም እንዲያው። በሱ ላይ ሴራ አሴረውበት ነበር፣ እናንተንም እንዲያው። እርሱ ይሄ ነው የሚባል ዘላቂ ቤት አልነበረውም፣ እናንተም እንዲያው። የሐሰት ክስ ከምረውበት ነበር፣ እናንተም ላይ እንዲያው። ገርፈውት እና አፊዘውበት ነበር፣ እናንተም ላይ እንዲያው። ከሦስት ዓመት አገልግሎት በኋላ ሞተ። እናንተም እንዲያው።

ነገር ግን ከእነዚህ አደጋዎች ሁሉ የባሰውን አደጋ ክርስቶስ *አምልጧል*። እናንተም እንዲያው!

በ16ተኛው ክፍለዘመን አጋማሽ ፍራንሲስ ኤግዜቪየር (1506-1522 እ.ኤ.አ.) የተባለ ሚሲዮናዊ አባ ፔሬዝ ለተባሉ የማላካ (የዛሬ ማሌዢያ አካባቢ) አባት ወደ ቻይና ባደረገው ሚሲዮናዊ ጉዞ ያጋጠመውን መከራ ሊገልፅላቸው እንዲህ ሲል ጻፈ፡ "ከአደጋዎቹ ሁሉ የከፋው አደጋ የሚከሰተው በእግዚአብሔር ምህረት ላይ ያለን እምነት እና እርግጠኝነት የጠፋ ዕለት ነው ... የእግዚአብሔር ጠላቶች ሁሉ

ተሰብስበው ሊያደርሱብን ከሚችሉት ከየትኛውም አካላዊ ክፋት ሁሉ የሚብሰው በእርሱ ላይ ያለን እምነት መሸርሸር ነው፤ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ አጋንንትም ሆኑ የእነርሱ መጠቀሚያ ሰዎች አንድም እርምጃ ወደ ኋላ ሊይዙን አይችሉምና።"[7]

አንድ ሚሲዮናዊ ሊያጋጥመው የሚችለው ከፍተኛው አደጋ ሞት ሳይሆን በእግዚአብሔር ምሕረት ላይ ሊያድርበት የሚችል ጥርጣሬ ነው። ያንን አደጋ ሊያመልጥ ከቻለ፣ ሊያጋጥሙት የሚችሉት ሌሎች አደጋዎች ሁሉ መውጊያ አይኖራቸውም።

በመጨረሻም እግዚአብሔር ሁሉንም ጨቤ እና ስለት ለመንግሰቱ በትር ያደርገዋል። ጄ.ደብልዩ. አሌክሳንደር እንዲህ ብሏል፤ "አሁን ላይ ያለው እያንዳንዱ ድካም፣ በሚሊዮን ዓመታት ክብር በተትረፈረፈ መንገድ ይካሳል።"[8]

ክርስቶስ በእግዚአብሔር ካለመታመን አደጋ አምልጧል። በዚህ ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው። እናንተንም እንዲያው!

በዚህ የገና ሰሞን ስለ ክርስቶስ መወለድ ስታስቡ ገና ለወንጌል ተልዕኮ እንደ ሞዴል ወይም እንደ ምሳሌ እንደሚያገለግል አስታውሱ። *እኔ እንደሆንኩት፣ እናንተም እንዲሁ።* ያ ተልዕኮ ደግሞ አደጋ ያለበት ነው። ከአደጋዎች ሁሉ ደግሞ የከፋው አደጋ የእግዚአብሔርን ምሕረት አለመታመን ነው። ለዚህ አደጋ እጃችሁን ከሰጣችሁ ሁሉም ነገር አከተመ ማለት ነው። እዚህ ጦርነት ላይ ካሸነፋችሁ ደግሞ፣ ለሚሊዮን ዓመታት የሚጎዳችሁ አንዳች አይኖርም።

---

[7] ከ"A Letter to Father Perez," in *Classics of Christian Missions*, ed. Francis M. DuBose (Nashville, TN: Broadman Press, 1979), 221f.

[8] J. W. Alexander, *Thoughts on Preaching: Classic Contributions to Homiletics* (Edinburgh: Banner of Truth, 1975), 108.

ቀን አስራ ዘጠኝ

እንግዲህ ልጆቹ በሥጋና በደም ስለሚካፈሉ፥ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት እንዲሽር፥ ይኸውም ዲያብሎስ ነው፥ በሕይወታቸውም ሁሉ ስለ ሞት ፍርሃት በባርነት ይታሰሩ የነበሩትን ሁሉ ነጻ እንዲያወጣ፥ በሥጋና በደም እንዲሁ ተካፈለ።

ዕብራውያን 2፡14-15

ቀን አስራ ዘጠኝ

ገና ለነፃነት ነው

ኢየሱስ ሰው ሆኖ ወደ ምድር የመጣበት ምክንያት ከሰው በላይ የሆነ ሰው መሞቱ አስፈላጊ ስለነበር ነው። ኢየሱስ ሰው ሆነ ማለት አምላክ ራሱን የሞት ፍርደኞች እስር ቤት ውስጥ ቆለፈ እንደማለት ነው።

ሞት ክርስቶስ ላይ የተጋረደ አደጋ አልነበረም። ሞትን መርጦ እና ተቀብሎት ነው የመጣው። እንዲያውም የመጣበት ዋነኛው ምክንያት ያ ነው፤ "እንዲሁ የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም" (ማርቆስ 10፥45)።

ሠይጣን በምድረበዳ (ማቴዎስ 4፥1-11) እና በጴጥሮስ አንደበት (ማቴዎስ 16፥21-23) ኢየሱስን ከመስቀሉ ዓላማ ሊያስተው የሞከረውም ለዚህ ነበር! መስቀሉ የሰይጣን መጥፊያ ነበር። እንዴት ኢየሱስ ሰይጣንን አጠፋው?

ሰይጣን "በሞት ላይ ሥልጣን" እንዳለው ዕብራውያን 2፥14 ይነግረናል። ይህ ማለት ሰይጣን ሞትን አስፈሪ የማድረግ አቅም አለው ማለት ነው። ሰይጣን "በሞት ላይ ሥልጣን" ስላለው ሰዎች በሞት ፍርሃት ተጠፍረው እንዲኖሩ ያደርጋል። ሰዎችን በኀጢአታቸው ጠፍሮ በመያዝ ሞት አስጨናቂ እንዲሆንባቸው የማድረግ ሥልጣን ነው።

ነገር ግን ኢየሱስ ይህንን ሥልጣን ከሰይጣን ነጠቀው። ትጥቅ አስፈታው። ከሠይጣን ኩነኔ የሚከላከልልንን የፅድቅ ጥሩር አለበሰን።

ይህንን እንዴት አደረገ?

በሞቱ ኢየሱስ ኀጢአታችንን ሁሉ አጠበ። ኀጢአት የሌለበት ሰው ደግሞ በሠይጣን ሊኮነን አይችልም። ካገኘነው ምሕረት የተነሳ ከእንግዲህ ማንም ሊያጠፋን እና ሊያወድመን አይችልም። የሰይጣን ዕቅድ የነበረው የእግዚአብሔርን ተከታዮች በራሱ በእግዚአብሔር ችሎት ውስጥ የእግዚአብሔርን አገዛዝ ማፍረስ ነበር። ነገር ግን አሁን በክርስቶስ ምክንያት ኩነኔ የለብንም። የሰይጣን ክህደት ተገልብጧል። ዓለምን ሁሉ ያወከበት ተንኮሉ እንክትክቱ ወጥቷል። "ቁጣውን ለጥቂት ጊዜ እንሸከማለን፣ ምክንያቱም መጥፋቱ አይቀሬ ነው"[9]። መስቀሉ ሰይጣንን ደርምሶታል፤ የመጨረሻውን እስትንፋሱን የሚስብበት ጊዜም ተቃርቧል።

ገና ለነፃነታችን ነው - ከሞት ፍርሃት ነፃ የወጣንበት።

ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ሞታችንን ሊሞት በቤተ ልሔም የእኛን መልክ ይዞ ተወለደ። ይህንን ሁሉ ያደረገው ደግሞ ዛሬ በከተማችን ውስጥ ያለ ፍርኀት እንድንመላለስ ነው። አዎን፣ ፍርኀት አልባ! ለደስታችን ስጋት የነበረው ትልቁ ፍርኀት ከተወገደልን፣ በጥቃቅኖቹ ምድራዊ ፍርሃቶች ለምን እንታወካለን? እስቲ አስቡት፤ እንዴት ብለን ነው፣ "ሞትን አልፈራም፣ ግን ከስራ መባረርን እፈራለሁ" የምንለው? አስቡት! አይሆንም!

ሞት (ሞት ስል፣ ሞት ማለቴ ነው! - የልብ ምታችን አቁሞ የምንቀዘቅዝበት) ከእንግዲህ ከተወገደ፣ በእርግጥም ከጥግ እስከ ጥግ ነፃ ነን ማለት ነው። ስለ ክርስቶስ እና ስለ ፍቅር ስንል ከፀሐይ በታች የትኛውንም አደጋ በድፍረት ልንጋፈጥ ነጻ ነን። ከእንግዲህ የፍርሃት ባሮች አይደለንም።

እንግዲህ ልጁ ነጻ ካወጣችሁ፣ በእውነት ነጻ ትሆናላችሁ!

[9] Martin Luther, "A Mighty Fortress Is Our God," 1527–1529.

փյ կջ

የእግዚአብሔር ልጅ የተገለጠውም

የዲያቢሎስን ሥራ ያፈርስ ዘንድ ነው፡፡

1 ዮሐንስ 3፡8

ቀን ሃያ

በገና የሚገኘው አንድነት

ሰይጣን በየቀኑ በሚሊየኖች የሚቆጠሩ ኀጢአቶችን እያሰለፈ ይፈበርካል። በትልልቅ የጭነት አውሮፕላኖች እየጫነ ወደ መንግስተ ሠማይ በመላክ በእግዚአብሔር ፊት ዘርግፎ ይስቃል፣ ያሾካካል።

አንዳንድ ሰዎች የዚህ ፋብሪካ ሰልፍ ቋሚ ቅጥረኞች ሲሆኑ ሌሎች ደግሞ ስራ መልቀቂያ አስገብተው አልፎ አልፎ ግን ይሰራሉ።

በዚህ ፋብሪካ በየደቂቃው የሚመረተው ምርት እግዚአብሔርን የሰይጣን መሳለቂያ ያደርገዋል። የእግዚአብሔርን ብርሃን፣ ውበት፣ ንፅሕና እና ክብር አክርሮ የሚጠላው ሰይጣን ኀጢአትን ዋነኛ ቢዝነሱ አድርጎ ይንቀሳቀሳል። ፍጥረታት ፈጣሪያቸውን ሲንቁ፣ ሳይታዘዙ እና ሲጠራጠሩ እንደሚደሰተው በምንም አይደሰትም።

በዚህም ምክንያት ገና ለሰው ልጅ እና ለእግዚአብሔር መልካም ዜና ነው።

"ኃጢአተኞችን ሊያድን ክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዓለም መጣ የሚለው ቃል የታመነና ሁሉ እንዲቀበሉት የተገባ ነው" (1 ጢሞቴዎስ 1፡15)። ይህ ለእኛ መልካም ዜና ነው።

"የእግዚአብሔር ልጅ የተገለጠውም የዲያቢሎስን ሥራ ያፈርስ ዘንድ ነው" (1 ዮሐንስ 3፡8)። ይህ ደግሞ ለእግዚአብሔርም መልካም ዜና ነው።

ገና ለእግዚአብሔር መልካም ዜና የሆነበት ምክንያት ኢየሱስ የመጣው የሰይጣን ፋብሪካ ላይ የሰራተኞች አድማ ስለሚመራ ነው። ፋብሪካ ውስጥ ገብቶ፣ ታማኝ ለሆኑት የአንድነት ጥሪ አቅርቦ፣ ከፍተኛ የሆነ የሰው ፍሰት አስጀምሯል።

ገና የኀጢአት ፋብሪካ ሰልፍ ላይ የታወጀ የአድማ ጥሪ ነው። ከአመራሮች ጋር የሚደረግ ድርድር ወይም ስምምነት የለም። ሰራተኞች በግላቸው ወስነው፣ እዚህ እዛ ሳይሉ ለሚመረተው ምርት ያላቸውን ቀጥተኛ ተቃውሞ የሚገልፁበት አድማ። ከእንግዲህ ይህንን ምርት አናመርትም።

የገና አንድነት የፋብሪካው የጭነት አውሮፕላኖቹን በረራ ያሰርዛል። ያለ አንዳች ኀይል እና ሁከት ለእውነት ባለው የፀና ትጋት የሰይጣን ፋብሪካ ሕይወትን የሚያጠፋ መሆኑን ያጋልጣል።

የገና አንድነት ፋብሪካው ሙሉ በሙሉ እስኪዘጋ ድረስ አያርፍም፣ ተስፋም አይቆርጥም።

ኀጢአት ድባቅ ተመትቶ ከምድረገፅ ሲጠፋ፣ ያኔ የእግዚአብሔር ስም ሙሉ በሙሉ ነጻ ይወጣል። ከእንግዲህ የሚስቅ፣ የሚሳለቅ አይኖርም።

ለእግዚአብሔር በዚህ የገና በዓል ስጦታ ልትሰጡ ከፈለጋችሁ፣ ኀጢአት ከሚገጣጠምበት ሰልፍ ለቃችሁ ውጡና ድጋሚ አትመለሱ። በዚያ ምትክ የፍቅር መገጣጠሚያ ሰልፍ ላይ ተሰለፉ። የንጉሱ የእግዚአብሔር ስም ሙሉ በሙሉ ነጻ ወጥቶ በጻድቃን ምስጋና እና ክብር መካከል ቆሞ የሚደነቅበት ጊዜ እስኪመጣ ድረስ በዚህ የገና አንድነት ላይ ግብረአበሮች ሁኑ።

ቀን ሃያ አንድ

ጲላጦስም፥ እንግዲያ ንጉሥ ነህን? አለው።

ኢየሱስም መልሶ፥ እኔ ንጉሥ እንደ ሆንሁ አንተ ትላለህ።

እኔ ለእውነት ልመሰክር ስለዚህ ተወልጃለሁ

ስለዚህም ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤

ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፄን ይሰማል አለው።

የሐንስ ወንጌል 18፡37

ቀን ሃያ አንድ

"በዘመናት የሸመገለው" መወለድ

ዮሐንስ 18፥37 ለገና የሚሆን ግሩም ጥቅስ ነው፤ ምንም እንኳን በኢየሱስ ህይወት ፍጻሜ አካባቢ የተባለ ንግግር ቢሆንም።

እዚህ ጋር ከንግግሩ ልታስተውሉ የሚገባ ነገር ቢኖር ኢየሱስ መወለዱን ብቻ ሳይሆን የተናገረው፣ ወደ ዓለም መምጣቱንም ጭምር ነው። የኢየሱስን ውልደት ልዩ የሚያደርገው ውልደቱ የሕይወቱ ጅማሮ አለመሆኑ ነው። በግርግም ከመወለዱ በፊት ህልውና ነበረው። የናዝሬቱ ኢየሱስ ማንነት፣ ባሕርይ፣ እና ፀባይ ሁሉ ከመወለዱ በፊት የነበረ ነው።

ይህንን ሚስጥራዊ ሃሳብ የሚገልፀው ስነ-መለኮታዊ ቃል ፍጥረት የሚለው ሳይሆን፣ *ተሰግዎ* የሚለው ቃል ነው። የኢየሱስ መሰረታዊ ማንነት ስጋ ለብሶ፣ ሰው ሆኖ ከመወለዱ በፊት የነበረ ነው። በመወለዱ አዲስ ሰው ሆኖ ካለመኖር ወደ መኖር መጣ እያልን ሳይሆን፣ በቁጥር የማይለካ ዕድሜ ያለው አካል ወደ ዓለም መጣ እያልን ነው። ከኢየሱስ ውልደት ከ700 ዓመት በፊት ሚክያስ 5፥2 ላይ እንዲህ ተብሎ ተጽፎ ነበር።

> "አንቺም ቤተ ልሔም ኤፍራታ ሆይ፥ አንቺ በይሁዳ አእላፋት መካከል ትሆኚ ዘንድ ታናሽ ነሽ፤ ከአንቺ ግን አወጣጡ ከቀድሞ ጀምሮ ከዘላለም የሆነ፥ በእስራኤልም ላይ ገዥ የሚሆን ይወጣልኛል።"

የኢየሱስን መወለድ ልዩ እና ምስጢራዊ የሚያደርገው ከድንግል መወለዱ ብቻ አልነበረም። እግዚአብሔር ከዚያ ተዓምር የሚበልጥ ሌላ ተዓምር ሊያከናውን አቅዶ ነበር። ይህም ተዓምር በገና ዕለት የሚወለደው ልጅ "ከቀድሞ ጀምሮ ከዘላለም የሆነ" መሆኑ ነው።

ስለዚህም ውልደቱ ዓላማ ነበረው። ከመወለዱ በፊት ስለመወለድ አስቦ ነበር። ከአባቱ ጋር በአብሮነት የታቀደ ዕቅድ ነበር። ያንን ታላቅ ዕቅድ ደግሞ በከፊል ሊሞት ሲል ተናግሮታል፥ "እኔ ለእውነት ልመሰክር ስለዚህ ተወልጃለሁ ስለዚህም ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ድምፄን ይሰማል አለው" (ዮሐንስ 18፥37)።

እርሱ ዘለዓለማዊው እውነት ነበር። የሚናገረው እውነት የሆነውን ብቻ ነበር። የፍቅርን ታላቁን እውነት በተግባር ፈጽሞታል። በተጨማሪም ከእውነት የተወለዱትን ሁሉ ወደ ዘለዓለማዊው ቤተሰቡ እየሰበሰበ ይገኛል። ከጥንት፣ ከዘለዓለም በፊት የነበረው ዕቅድ ይህ ነበር።

ϕʒ կց ս-λ†

ኢየሱስ በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፉ ሌሎች አያሌ ታምራዊ ምልክቶችን

በደቀ መዛሙርቱ ፊት አድርጓል፤

ነገር ግን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ፣

የእግዚአብሔርም ልጅ እንደሆነ ታምኑ ዘንድ፣

አምናችሁም በስሙ ሕይወት እንዲኖራችሁ ይህ ተጽፎአል።"

ዮሐንስ ወንጌል 20፡30-31 (አ.መ.ት)

ቃን ሃያ ሁለት

ታምኑ ዘንድ

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያደግን ብዙዎቻችን ዕምነታችንን በተመለከተ ታላላቅ የሚባሉ ስነመለኮታዊ እውነታዎችን በዕንቅልፍ ልባችን የማነብነብ እና የሐዋርያትን የእምነት መግለጫ እያዛጋን የመሸምደድ ብቃት እያለን፣ ሆኖም ግን በልባችን መቀጣጠል እንዲፈጠር ሊሰራ የሚገባ ታላቅ ነገር እንዳለ በጽኑ አምናለሁ። ሁሉን የፈጠረ፣ ሰማይን እና ምድርን በቃሉ ኀይል ያፀናውን ታላቁን እግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ የሚያንፀባርቀው እና ክብሩን የሚያሳየው ብቸኛው የእግዚአብሔር ልጅ ለሆነው ለኢየሱስ ክርስቶስ የነበረን ፍርሃት፣ መደነቅ፣ እና አግራሞት እንደ አዲስ ሊቀጣጠል እንደሚገባ በፅኑ አምናለሁ።

እስከ ዛሬ ድረስ የተጻፉትን ተረት-ተረቶች፣ ልብ አንጠልጣይ ታሪኮች፣ ስለመናፍስት ዓለም የተፃፉ መፃህፍት ሁሉ ብታነቡ እንደ የኢየሱስ ሰው መሆን ታሪክ እጅግ በጣም አስደንጋጭ፣ ግራ የሚያጋባ፣ ዕንግዳ የሆነ፣ እና አእምሮን የሚቆጣጠር ታሪክ አንድም አታገኙም።

ምነኛ ሙታን ብንሆን ነው ለእግዚአብሔር ክብር እና ታሪክ ይህን ያህል ስሜት አልባ እና ግድ የለሽ የሆንነው? በዚህ ጉዳይ ብዙ ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ንስሃ እገባለሁ። "እግዚአብሔር ሆይ፣ እውነተኛ ከሆነው የአንተ ታሪክ በላይ እነዚህ ታሪኮች ብዙ ጊዜ ስሜቴን ቀስቅሰዋል፣ አስገርመውኛል፣ አስደንቀውኛል፣ አስደስተውኛል፣ ስለዚህም

ደግሞ ማረኝ! "

ምናልባት በእኛ ጊዜ የነበሩት ልብ አንጠልጣይ የጠፈር ፊልሞች ሊያደርጉልን የሚችሉት አንድ መልካም ነገር፣ ትሁታን አድርገውን በንስኀ እንድመለስ ሊረዱን ይችላሉ። ዘለዓለማዊውን እግዚአብሔርን እና ግርማዊውን ክርስቶስን ስናስብ የዘነጋነውን የመደነቅ፣ የመገረምና የፍርሃት ስሜት እንደ አዲስ በልባችን ሊቀጣጠል እንደሚችል ያስታውሱን ይሆናል።

በዮሐንስ 18፥37 ላይ ያለው፣ "ስለዚህም ወደ ዓለም መጥቻለሁ" የሚለው የኢየሱስ ንግግር በሳይንስ ልብወለዶች ካነበባችኋቸው ዓረፍተ ነገሮች ሁሉ በበለጠ ሁኔታ እብደት የሚመስል እና ግራ የሚያጋባ ንግግር ነው።

የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ እና በእናንተ ላይ በኀይል እንዲሰራ፣ በልምምዶቻችን መካከል አስፈሪ በሆነ መንገድ ሰብሮ እንዲገባ እና ሊታሰብ ለማይችለው የእግዚአብሔር እውነታ ከተኛንበት እንዲቀሰቅሰን በብዙ እፀልያለሁ።

በቅርብ ቀን ታላቅ መብረቅ ከፀሐይ መውጫ እስከ መጥለቂያ ድረስ ሰማዩን ሁሉ ሞልቶ፣ የሰው ልጅ በደመናት ከመላዕክቱ ጋር ሁሉ ታጅቦ በእሳት ነበልባል ይመጣል። አስፈሪውን ክርስቶስ ያኔ በግልጽ ስናየው ወይ በታላቅ ሽብር፣ አልያም ደግሞ ጉጉት በሞላው ታላቅ መደነቅ እየተንቀጠቀጥን እንዴት ይህንን ሁሉ ጊዜ ለማዳ ከሚመስል የማይተናኮል ክርስቶስ ጋር እንደኖርን ይደንቀናል።

እነዚህ ሁሉ ነገሮች ጨምሮ መላው መፅሐፍ ቅዱስ የተፃፈልን እናምን ዘንድ፣ ከደነዘዝንበት ነቅተን ወደዚህ ዓለም የመጣውን የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስን በታላቅ መደነቅ በዝግጁነት እንቀበል ዘንድ ነው።

ቀን ሃያ ሦስት

የእግዚአብሔር ጠላቶች ሳለን በልጁ ሞት ከእርሱ ጋር ከታረቅን፣

ዕርቅን ካገኘን በኋላ፣ በሕይወቱማ መዳናችን እንዴት የላቀ

አይሆንም! ይህ ብቻ አይደለም፡፡

ነገር ግን አሁን ዕርቅን ባገኘንበት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል

በእግዚአብሔር ደግሞ ሐሤት እናደርጋለን፡፡

ሮሜ 5፡10-11 (አ.መ.ት)

ቀን 23

ወደር የሌለው የእግዚአብሔር ስጦታ

ዕርቅን ተቀብለን በእግዚአብሔር ልንመካ የምንችለው እንዴት ነው? ይህንን ልናደርግ የምንችለው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ነው። ይህ ማለት በአዲስ ኪዳን በስራው እና በንግግሩ የተገለፀውን የኢየሱስን ማንነት በእግዚአብሔር የምንደሰትበት ዋነኛው ነገር እናደርገዋለን ማለት ነው። በአዲስ ኪዳን በማንነቱ እና በስራው በተገለጠው ኢየሱስ አማካኝነት በእግዚአብሔር ሐሴት እናደርጋለን። ክርስቶስን ማዕከላዊ ሳናደርግ በእግዚአብሔር ለመደሰት ብንሞክር ክርስቶስን ሳናከብር እንቀራለን። ክርስቶስ ባልከበረበት ደግሞ እግዚአብሔርም አይከብርም።

በ 2ተኛ ቆሮንጦስ 4፥4-6 ጳውሎስ በክርስቶስ መለወጥን በሁለት መንገድ ይገልፀዋል። በቁጥር 4 መሠረት የእግዚአብሔር ምሳሌ የሆነውን የክርስቶስን ክብር መመልከት ነው። ቁጥር 6 ላይ ደግሞ በክርስቶስ ፊት የእግዚአብሔርን ክብር መመልከት እንደሆነ ይነግረናል። በሁለቱም መንገድ ዋና ሃሳቡ ምን እንደሆነ ግልጽ ነው። የእግዚአብሔር መልክ የሆነው ክርስቶስ አለን፤ ከዚያ ደግሞ በክርስቶስ መልክ ውስጥ ደግሞ እግዚአብሔር አለን።

በእግዚአብሔር ሐሴት የምናደርገው በክርስቶስ ኢየሱስ መልክ ውስጥ በምናየው እና በምናውቀው እግዚአብሔር ሐሴት በማድረግ ነው። ይህን ደግሞ በሙላት ልንለማመድ የምንችለው የእግዚአብሔር ፍቅር

በልባችን ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ ሲፈስ እንደሆነ ሮሜ 5፥5 ይነግረናል። ያ ጣፋጭ የሆነ፣ ከመንፈስ ቅዱስ የተገኘ የእግዚአብሔር ፍቅር የቁጥር 6ን ታሪካዊ እውነተኝነት ስናሰላስል ለኛ ተግባራዊ ይሆናል፤ "ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአተኞች ሞቶአልና" (ሮሜ 5፥6)።

የገና ዋና ነጥቡ ይህ ነው። እግዚአብሔር በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዕርቅን ገዛልን ብቻ አይደለም (ሮሜ 5፥10)። እንደገናም ደግሞ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህንን ዕርቅ ማግኘት እንድንችል አደረገን ብቻም አይደለም። ከዚህ ሁሉ በተጨማሪ፣ አሁን ላይ ሆነን በመንፈስ ቅዱስ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካኝነት በራሱ በእግዚአብሔር ሐሤት ማድረግ ሆኖልናል!

ኢየሱስ ዕርቅን ገዝቶልናል። ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅን አስገኝቶልናል፣ በእርሱ አማካኝነት ስጦታውን መክፈት ሆኖልናል። አምላክ የሆነው ኢየሱስ ራሱ ስጋ ለብሶ፣ በቃላት ሊገለፅ የማይችል ስጦታ ሆኖ በፊታችን በመቅረብ በእግዚአብሔር መደሰት እንችል ዘንድ ልባችንን ያቀጣጥላል።

በዚህ ገና ወደ ኢየሱስ ተመልከቱ። በደሙ የገዛውን ዕርቅ ተቀበሉ። የሰጣችሁን ስጦታ እንደታሸገ መደርደሪያ ላይ አታስቀምጡት። ስትከፍቱት ደግሞ በውስጥ ያለው ስጦታ ከእግዚአብሔር ጋር መታረቂያችን የሆነው ራሱ እግዚአብሔር እንደሆነ አስታውሱ።

በእርሱ ሐሤት አድርጉ። የእርካታችሁ ምንጭ ይሁን፤ ውዱ ሃብታችሁ አድርጉት።

ቀን ሀያ አራት

ልጆች ሆይ፣ ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ፣

እርሱ ጻድቅ እንደሆነ፣ ጽድቅን የሚያደርግ ጻድቅ ነው፡፡

ኀጢአትን የሚያደርግ ከዲያብሎስ ነው፡፡ ምክንያቱም ዲያብሎስ

ከመጀመሪያ አሰሥቶ ኀጢአትን የሚያደርግ ነው፡፡ የእግዚአብሔር ልጅ

የተገለጠውም የዲያብሎስን ሥራ ያፈርስ ዘንድ ነው፡፡

1ዮሐንስ 3፡7-8 (አ.መ.ት)

ቀን ሃያ አራት

የገና ሁለት ዓላማዎች

1ዮሐንስ 3፥8 "የእግዚአብሔር ልጅ የተገለጠውም የዲያብሎስን ሥራ ያፈርስ ዘንድ ነው" ሲል ስለየትኛው የዲያቢሎስ ስራ እያወራ ነው ያለው? መልሱ ከአውዱ ግልጽ ነው።

አንደኛ፤ 1 ዮሐንስ 3፥5 ግልጽ የሆነ ማስተያያ ነው። "እርሱ ኀጢአትን ሊያስወግድ እንደ ተገለጠ ታውቃላችሁ።" እንደ ተገለጠ የሚለው ሐረግ ቁጥር 5 እና 8 ላይ ተጠቅሶ ታገኛላችሁ። ስለዚህ ኢየሱስ ሊያፈርስ የተገለጠው "የዲያቢሎስ ስራ" ኀጢአቶችን ነው ልንል እንችላለን። የቁጥር 8 የመጀመሪያው ክፍል ይህንን ግልጽ ያደርገዋል። "ኀጢአትን የሚያደርግ ከዲያብሎስ ነው። ምክንያቱም ዲያብሎስ ከመጀመሪያ አስሥቶ ኀጢአትን የሚያደርግ ነው።"

በዚህ አውድ መሠረት ዋናው ችግር በሽታ፣ ወይም የተበላሸ መኪና፣ አልያም የተመሰቃቀለ ሕይወት ሳይሆን *ኀጢአትን ማድረግ* ነው። ኢየሱስ ወደዚህ ምድር የመጣው ኀጢያት መስራት ማቆም እንችል ዘንድ ነው።

ይህ እውነት ደግሞ በይበልጥ ጎልቶ የምናየው ከ1ኛ ዮሐንስ 2፥1 ጎን ለጎን ስናነበው ነው፤ "ልጆቼ ሆይ፥ ኃጢአትን እንዳታደርጉ ይህን እጽፍላችኋለሁ።" የገና በዓል - የኢየሱስ ሰው ሆኖ መወለድ አንዱ እና ዋነኛው ዓላማ ይህ ነው (1 ዮሐንስ 3፥8)።

እዚህ ዓላማ ላይ ደግሞ ዮሐንስ የሚጨምረው ሌላ ዓላማ አለ።

"...ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱም የኃጢአታችን ማስተስሪያ ነው፥ ለኃጢአታችንም ብቻ አይደለም፥ ነገር ግን ለዓለሙ ሁሉ ኃጢአት እንጂ" (1 ዮሐንስ 2፥1-2)።

አሁን ይህ ምን ማለት እንደሆነ ልብ በሉ። ኢየሱስ ወደዚህ ምድር የመጣው ለሁለት ምክንያት ነው ማለት ነው። አንደኛው ምክንያት ኅጢአት እያደረግን እንዳንቀጥል የዲያቢሎስን ስራ ሊያፈርስ ሲሆን (1ዮሐንስ 3፥8)፣ ሁለተኛው ምክንያት ኅጢአት ከሰራን ደግሞ ለኅጢአታችን ማስተሰረያ ሊሆንልን ነው። በእኛ ላይ የነደደውን የእግዚአብሔርን ቁጣ በራሱ ላይ ጭኖ በምትካችን መስዋዕት ሆኖ ሊያድነን መጥቷል።

የሁለተኛው ዓላማ ጥቅም ከመጀመሪያው ዓላማ ጋር አይጣረስም። የምሕረት ዓላማ ኅጢአትን መፍቀድ አይደለም። ኢየሱስ ለኅጢአታችን የሞተው ከኅጢአት ጋር ያለንን ጦርነት እንድናለሳልስ አይደለም። የእነዚህ ሁለት የገና ዓላማዎች ጥቅም ይህ ነው። ለኅጢአታችን አንድ ጊዜ የተደረገው ክፍያ ኅጢአትን ማሸነፍ የምንችልበትን ጉልበት እና ነጻነት ያጎናጽፈናል ማለት ነው። ይህንን ደግሞ የምናደርገው መዳናቸውን በስራ ለማግኘት እንደሚፈጉ ሕጋዊያን፣ ወይም ደግሞ መዳናችንን ልናጣ እንችላለን በሚል ፍርሃት ውስጥ እንደሚኖሩ ሰዎች አይደለም። ይልቁንም፤ ሕይወታችንን ቢያስከፍለን እንኳን፣ ከኅጢአት ጋር ያለውን ጦርነት በድፍረት እና በደስታ እንደ አሸናፊዎች እንጋፈጣለን።

ቀን ሃያ አምስት

ልጆቼ ሆይ፥ ኃጢአትን እንዳታደርጉ ይህን እጽፍላችኋለሁ።

ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን

እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

እርሱም የኃጢአታችን ማስተስሪያ ነው፥ ለኃጢአታችንም ብቻ

አይደለም፥ ነገር ግን ለዓለሙ ሁሉ ኃጢአት እንጂ።

… ልጆች ሆይ፥ ማንም አያስታችሁ፤ እርሱ ጻድቅ እንደ ሆነ ጽድቅን

የሚያደርግ ጻድቅ ነው። ኃጢአትን የሚያደርግ ከዲያብሎስ ነው፥

ዲያብሎስ ከመጀመሪያ ኃጢአትን ያደርጋልና።

1 ዮሐንስ 2፡1-2፤ 3፡7-8

ቀን ሃያ አምስት

ሦስት የገና ስጦታዎች

ይህንን አስደናቂ ሁኔታ ከእኔ ጋር አብራችሁ አብሰልስሉ። የእግዚአብሔር ልጅ የመጣው ኀጢአት መስራት እንድታቆሙ ሊረዳችሁ፣ የዲያቢሎስን ስራ ሊያፈርስ፣ እና ኀጢአት ስትሰሩ ደግሞ ሊያስተሰርይላችሁና የእግዚአብሔርን ቁጣ ከላያችሁ ሊያነሳ ከሆነ፤ ይህ እውነት ሕይወታችሁን ለመኖር ምን አይነት አንድምታ ይኖረዋል?

በጣም ግሩም የሆኑ ሦስት ነገሮች ይሰጠናል። እነዚህን ደግሞ በአጭሩ ለእናንተ የገና ስጦታ እንዲሆን ልሰጣችሁ እወዳለሁ።

ስጦታ 1፣ ለኑሯችን ግልጽ የሆነ ዓላማ

የመጀመሪያው አንድምታ ለምንኖረው ሕይወት ግልጽ የሆነ ዓላማ መስጠቱ ነው። የዚህ አሉታዊ ትርጉሙ በቀላሉ ሲታይ - ኀጢአት አትስሩ፣ እግዚአብሔርን የማያከብር ነገር አታድርጉ ነው። "ልጆቼ ሆይ፤ ኀጢአትን እንዳታደርጉ ይህንን እፅፍላችኋለሁ" (1 ዮሐንስ 2፥1)። "የእግዚአብሔር ልጅ የተገለጠውም የዲያብሎስን *ሥራ* ያፈርስ ዘንድ ነው" (1ዮሐንስ 3፥8)።

ይህንን ዓረፍተ ነገር አዎንታዊ በሆነ መንገድ ንገረን ካላችሁኝ መልሴ

የሚሆነው በ 1ኛ ዮሐንስ 3፥23 ተጠቅልሎ የተቀመጠው ነው። የዮሐንስ ሙሉ መልዕክት የያዘውን ሃሳብ ምርጥ በሆነ መንገድ የሚጠቀልል ጥቅስ ነው። በነጠላ ቁጥር የተቀመጠችውን "ትዕዛዚቱን" የምትለዋን ቃል ልብ በሉ - " ትእዛዚቱም ይህች ናት፥ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናምን ዘንድ፥ ትእዛዝንም እንደ ሰጠን እርስ በርሳችን እንዋደድ ዘንድ"። እነዚህ ሁለት ነገሮች በጣም ከመያያዛቸው የተነሳ ዮሐንስ እንደ አንድ ትዕዛዝ አድርጓቸዋል፥ በኢየሱስ እመኑ እና ሌሎችን ውደዱ። ያ ነው ዓላማችሁ። የክርስትና ሕይወት ሲጨመቅ ያ ነው። በኢየሱስን መታመን እና ኢየሱስ እና ሐዋርያቱ ባስተማሩን መንገድ ሰዎችን መውደድ። ኢየሱስን ማመን፣ ሰዎችን መውደድ። ያ ነው የመጀመሪያው ስጦታ - ለመኖራችን ዓላማ።

ስጦታ 2፥ ውድቀቶቻችን ሁሉ ይቅር እንደሚባሉ የሚያረጋግጥ ተስፋ

ኢየሱስ ኀጢአተኝነታችንን ለመደምሰስ እና ይቅር ለማለት ከመምጣቱ የምናገኘው ሁለተኛ አንድምታ ይህ ነው፥ - ውድቀቶቻችን ይቅር እንደሚባሉ ተስፋ ሲኖረን፣ ኀጢአታችንን ለማሸነፍ የተሻለ አቅም ይኖረናል። እግዚአብሔር ውድቀቶቻችሁን ይቅር እንደሚል ተስፋ ካላደረጋችሁ፣ ኀጢአትን መዋጋት ገና ስትጀምሩ ተስፋ ትቆርጣላችሁ።

አንዳንዶቻችሁ በዚህ የፈረንጆች አዲስ ዓመት ወቅት ለማምጣት የምትፈልጉት ለውጥ ይኖራል። ምናልባት የኀጢአት ልምምድ ውስጥ ገብታችሁ ከዚያ ለመውጣት ትግል ላይ ትሆኑ ይሆናል። ምናልባት አዲስ የአመጋገብ ልምድ፣ ወይም ደግሞ የተለየ አይነት መዝናኛ ትፈልጉ ይሆናል። አንዳንዶቻችሁ ደግሞ የማካፈል እና የመስጠት ልምዳችሁን ለማዳበር ትፈልጉ ይሆናል። ሌሎቻችሁ ደግሞ ከትዳር አጋራችሁ ጋር ያላችሁን ግንኙነት ወይም የቤተሰብ ፀሎት ፕሮግራማችሁን ማስተካከል

ትፈልጉ ይሆናል። ለአንዳንዶቻችሁ ደግሞ የእንቅልፍ እና የስፖርት ጊዜያችሁን መቀያየር ትፈልጉ ይሆናል። የሌሎች ፍላጎት ደግሞ ወንጌል በመስበክ መትጋት ይሆናል። ነገር ግን "ይህ ሁሉ ምን ጥቅም ይኖረዋል?" በሚል ግራ መጋባት ውስጥ ትሆናላችሁ። እነሆ፣ ሁለተኛው የገና ስጦታችሁ፡ ክርስቶስ ወደ ምድር የመጣው የዲያቢሎስን ሥራ፣ ማለትም የእኛን ኀጢአተኝነት፣ ሊያፈርስ ብቻ ሳይሆን፣ ለውድቀቶቻችን ሊከራከርልን እና ጠበቃ ሊሆነን ጭምር ነው።

ስለዚህም፣ ውድቀት እስከመጨረሻው እንደማይሰለጥንባችሁ በማወቅ ለትግል ተስፋ እንድትሰንቁ እማፀናችኋለሁ። ነገር ግን ተጠንቀቁ! የእግዚአብሔርን ጸጋ ለኀጢአት ፈቃድ አድርጋችሁ በመውሰድ፣ "ውድቀቴ ብዙም ለውጥ ከሌለው፣ ከኀጢአት ጋር ምን አታገለኝ?" የምትሉ ከሆነ እና በእርግጥም አምርራችሁ በዚያ መንገድ የምትቀጥሉ ከሆነ፣ መዳናችሁ እጅግ አጠራጣሪ ነውና ልትደንግጡ ይገባል።

ሆኖም ግን አብዛኞቻችሁ ያላችሁት እንደዛ ዓይነት አስተሳሰብ ውስጥ አይደለም። ብዙዎቻችሁ በሕይወታችሁ ያለውን የኀጢአት ልምምድ ማሸነፍ ትፈልጋላችሁ። እግዚአብሔር ለእናንተ የሚላችሁ ይህንን ነው፤ ክርስቶስ ውድቀታችሁን ሸፍኗልና ከኀጢአት ጋር ለመዋጋት ተስፋ ሰንቁ። "ኃጢአትን እንዳታደርጉ ይህን እጽፍላችኋለሁ። ማንም ኃጢአትን ቢያደርግ ከአብ ዘንድ ጠበቃ አለን እርሱም ጻድቅ የሆነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።"

ስጦታ 3፥ ክርስቶስ ያግዘናል

በመጨረሻ፤ ኢየሱስ የመጣው ኀጢአት መስራታችንን ሊያሸንፍ እና ይቅር ሊለን መሆኑ የሚያስከትለው ሦስተኛው አንድምታ ይህ ነው፡

ክርስቶስ በእርግጥም በፍልሚያችን ውስጥ *ያግዘናል*። በእውነት ይረዳሃል፣ ይረዳሻል። ከጎናችሁ ነው። ኀጢአት ቀልድ ቢሆን ኖሮ ሊደመስሰው ባልመጣ ነበር። ኀጢአትን ሊደመስስ የመጣው አደገኛ እና ነፍሰ-በላ ስለሆነ ነው። የሠይጣን ማታለያ ሲሆን ካልተፋለምነው ያጠፋናል። ክርስቶስ የመጣው በዚህ ፍልሚያ ውስጥ ሊያግዘን እንጂ ሊጎዳን አይደለም።

ስለዚህም ሦስተኛው የገና ስጦታችሁ ይኸውና፡ - በውስጣችሁ ያለውን ኀጢአት ለማሸነፍ ክርስቶስ ያግዛችኋል። 1 ዮሐንስ 4፥4 እንዲህ ይላል፤ "በዓለም ካለው ይልቅ በእናንተ ያለው ታላቅ ነውና"። ኢየሱስ ሕያው ነው፣ ኢየሱስ ኀያል ነው፣ ኢየሱስ በእምነት በውስጣችን ይኖራል። ኢየሱስ ደግሞ የኛ ወገን እንጂ ተቃዋሚያችን አይደለም። በአዲሱ ዓመት ከኀጢአት ጋር በሚኖራችሁ ትንቅንቅ እርሱ ያግዛችኋል። ታመኑት።

[illegible]

እጅግ የምወደው የገና ጥቅስ

በጣም የምወደው የገና ጥቅስ ትሕትናን የገና መካከለኛ ባህርይ ያደርገዋል። ስለዚህ በዚህ የገና ሰሞን በኢየሱስ ትህትና እየተገረምኩ ለራሴም ያ ትሕትና ይጨመርልኝ ዘንድ እመኛለሁ። ጥቅሱን ወረድ ብዬ እጠቅስዋለሁ።

መጀመሪያ ግን ሁለት ችግሮች አሉ። ቲም ኬለር የመጀመሪያውን ችግር ለመረዳት በሚያስችል መልኩ እንዲህ ብሎ ይገልፀዋል፣ "ትሕትና በጣም ዓይን ዐፋር ከመሆኑ የተነሳ ስለእርሱ ማውራት ከጀመራችሁ ክፍሉን ለቆ ይወጣል።" ስለዚህ ትሕትና ላይ አትኩሮት ሰጥተን እናብሰልስል ብንል እንኳን እርስ በእርስ የሚጋጭ ነገር ሊመስል ይችላል። ሆኖም ግን አንዳንድ ጊዜ በጣም ዓይን ዐፋር የሆኑ ሰዎች እንኳን በስርዓት ከተያዙ ብቅ ብቅ ሊሉ ይችላሉ።

ሁለተኛው ችግር ደግሞ ኢየሱስ ትሁት የሆነበት ምክንያት እኛ ትሁት መሆን ካለብን ምክንያት ጋር አንድ አይደለም። ስለዚህ የኢየሱስን የገና ትሕትና መመልከት እንዴት ነው እኛን ሊረዳን የሚችለው? የእኛ ትሕትና፣ አለን ከተባለ፣ የተመሰረተው ውስንነታችን፣ ወዳቂነታችን፣ እና ኀጢአተኝነታችን ላይ ነው። ነገር ግን ዘለዓለማዊው የእግዚአብሔር ልጅ እንደ እኛ ውስን አይደለም። በምንም ሊወድቅ አይችልም። ኀጢአተኛም

አልነበረም። ስለዚህም የኢየሱስ ትሕትና ከእኛ ትሕትና በተለየ መልኩ የመነጨው ከሌላ ምንጭ ነው።

እጅግ በጣም የምወደው የገና ጥቅስ ይህ ነው። እዚህ ጥቅስ ውስጥ የኢየሱስን ትሕትና ፈልጉ።

> "እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አልቈጠረውም፥ ነገር ግን የባሪያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ፥ በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን *አዋረደ፥* ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ።"
>
> (ፊልጲስዩስ 2፡6-8)

የኢየሱስን ትሕትና ልዩ የሚያደርገው ለሌሎች ጥቅም ሲል አውቆ እና ፈቅዶ ዝቅ ወዳለ የባርያ ቦታ ራሱን ማዋረዱ ነው። የእርሱን ትሕትና ምንነት የሚገልፁት ሐረጎች እነዚህ ናቸው።

> "ራሱን ባዶ አደረገ [ከመከራ እና ከጉስቁልና ነጻ ከሚያደርገው አምላካዊ መብት]"
>
> "የባርያን መልክ ያዘ"
>
> "ለሞትም ይኸውም የመስቀል ሞት እንኳን የታዘዘ ሆነ"

የኢየሱስ ትሕትና በውስንነት ወይም በኀጢአተኝነት ከተጎሳቆለ ልብ የመነጨ አይደለም። የእርሱ ልብ ማለቂያ የሌለው ፍጽምናን የተላበሰ፣ የማይገረሰስ እውነትን የያዘ እና ከኀጢአት ሁሉ ነጻ የሆነ በመሆኑ በዚያ ምክንያት የሚያገለግለው አያስፈልገውም ነበር። እርሱ ሙሉ በሙሉ ነጻ በመሆኑ በተትረፈረፈ መልኩ ሊያገለግል ችሏል።

ይህንን የሚነግረን ሌላ የገና ጥቅስ ማርቆስ ወንጌል 10፡45 ነው። "የሰው ልጅም *ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት* አልመጣም።" የኢየሱስ ትሕትና ከእውነተኛ ማንነቱ

ያፈነገጠ ወይም በጉድለቱ ላይ የተመረኮዘ አልነበረም። እንደውም ሁሉም ነገር ተትረፍርፎ ስለነበረው ለሌሎች ጥቅም ይሆን ዘንድ ራሱን አሳልፎ ሰጠ። ኀጢአተኞች በክብሩ ከፍታ ሐሴት እንዲያደርጉ በራሱ ተነሳሽነት ራሱን ዝቅ አደረገ።

ኢየሱስ በመልካሙ ዜና እና በትሕትናው መካከል ያለውን ግንኙነት ያበስረናል፤ "እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ፥ ወደ እኔ ኑ፥ እኔም አሳርፋችኋለሁ። ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ፥ እኔ የዋህ *በልቤም ትሑት* ነኝና፥ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ ቀንበሬ ልዝብ ሸክሜም ቀሊል ነውና" (ማቴ 11፥28-30)።

የእርሱ ትሕትና ሸክማችንን ያቀልልናል። ትሑት ባይሆን ኖሮ ለሞት - ይኸውም ለመስቀል ሞት እንኳን የታዘዘ ባልሆነ ነበር። ሊሞትልን ባልታዘዘ ደግሞ በኀጢአታችን ሸክም ተጨፍልቀን በሞትን ነበር። የእኛን ኩነኔ ለመሸከም ራሱን ዝቅ አደረገ (ሮሜ 8፥3)።

አሁን ከመቼውም ጊዜ በላይ ትሑታን ለመሆን በቂ ምክንያት አለን። እኛ ውስን ነን፣ በማንኛውም ጊዜ ወዳቂ ነን፣ ደግሞም ኀጢአተኞች ነን። በመሆኑም፣ ልንመካ የምንችልበት አንድም ምክንያት የለም። አሁን ደግሞ ትሁት የሚያደርገን ሌላ ነገር መዳናችን በራሳችን ስራ የተገኘ አለመሆኑ ነው። የዳንነው ሙሉ በሙሉ በጸጋ እንጂ በራሳችን አለመሆኑ የምንመካበት አንዳች ነገር እንዳይኖር ያደርገናል (ኤፌሶን 2፥8-9)። ያንን ጸጋ የተላበሰ ደህንነት ደግሞ ያስገኘን ወዶ እና ፈቅዶ ራሱን ዝቅ በማድረግ እና እንደ ባርያ እስከ ሞት ድረስ እንኳን በመታዘዝ ነው።

በዚህም፤ ከውስንነታችን፣ ወዳቂነታችን እና ኀጢአተኝነታችን በተጨማሪ አሁን እኛን ይበልጥ ትሑት የሚያደርጉ ሁለት ነገሮች ተጨምረዋል። ላገኘነው በረከት ሁሉ ምንጭ የሆነው ነጻ እና ያልተገባን ጸጋ አንደኛው ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ ራስን የሚክድ፣ ዋጋ የሚከፍል፣

እና በፈቃደኝነት የባርያን መልክ የሚወስድ አገልጋይነት ተምረናል።

ስለዚህም የተጠራነው በዚህ ራስን ዝቅ የማድረግ እና የማገልገል ሕይወት ውስጥ ከኢየሱስ ጋር እንድናብር ነው። "ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል፥ ራሱንም የሚያዋርድ ሁሉ ከፍ ይላል" (ማቴዎስ ወንጌል 23፡12)። "በክርስቶስ ኢየሱስ የነበረ ይህ አሳብ በእናንተ ዘንድ ደግሞ ይሁን..." (ፊልጲስዩስ 2፡5)።

በዚህ የገና ሰሞን የመዳናችን እና የአገልጋይነታችን መሠረት የሆነችው "ዓይናፋሯ በጎ ስነምግባር" ዝም ካለችበት ብቅ ብላ የትሕትናን መጎናጸፊያ ታለብሰን ዘንድ እንፀልይ። "ሁላችሁም እርስ በርሳችሁ እየተዋረዳችሁ ትሕትናን እንደ ልብስ ታጠቁ፥ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማልና፥ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል" (1 ጴጥሮስ 5፡5)።

λης

አባሪ

የኢየሱስ መምጣት እና የብሉይ ኪዳን ጥላዎች

የዕብራውያን መጽሐፍ ዋነኛው ነጥብ የቀድሞው ኪዳን አካል የሆነው የአምልኮ ስርዓት በኢየሱስ መተካቱን ማብሰር ነው። ስለዚህም ገና የዚህ ጥላ በዋናው አካል መተካት ነው። (ይህንን በዕብራውያን 8፡5 ማየት ትችላላችሁ፤ ካህናቱ "ለሰማያዊ ነገር ምሳሌና ጥላ የሚሆነውን ያገለግላሉ" ይለናል።) የክርስቶስ መምጣት የተካቸው እንደነዚህ ያሉ ስድስት ጥላዎችን እንመልከት።

1. የቀድሞው ኪዳን የክህነት አገልግሎት ጥላ

የቀድሞዎቹ ካህናት ዕድሜያቸው በሞት የሚገታ ስለነበር በቁጥር ብዙ ነበሩ። እርሱ ግን ዘለዓለማዊ ነውና ሊቀክህነቱ ቋሚ ነው (ዕብራውያን 7፡23-24)።

2. የፋሲካው መስዋዕት ጥላ

"እንግዲህ ያለ እርሾ እንዳላችሁ አዲሱን ሊጥ ትሆኑ ዘንድ አሮጌውን እርሾ አስወግዱ። *ፋሲካችን ክርስቶስ ታርዶአልና።*" (1 ቆሮንጦስ 5፡7)

3. የመገናኛ ድንኳኑ እና የቤተመቅደሱ ጥላ

"ከተናገርነውም ዋና ነገሩ ይህ ነው፤ በሰማያት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤ እርሱም የመቅደስና *የእውነተኛይቱ ድንኳን* አገልጋይ ነው፥ እርስዋም በሰው ሳይሆን በጌታ የተተከለች ናት።" (ዕብራውያን 8፥1-2)

"ኢየሱስም መልሶ፦ ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፥ በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ አላቸው። ስለዚህ አይሁድ፦ ይህ ቤተ መቅደስ ከአርባ ስድስት ዓመት ጀምሮ ይሠራ ነበር፥ አንተስ በሦስት ቀን ታነሣዋለህን? አሉት። እርሱ ግን ስለ *ሰውነቱ ቤተ መቅደስ* ይል ነበር።" (ዮሐንስ ወንጌል 2፥19-21)

4. የመገረዝ ጥላ

"መገረዝ ቢሆን አለመገረዝም ቢሆን *ከንቱ* ነው፥ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መጠበቅ ነው እንጂ።" (1 ቆሮንጦስ 7፥19)

5. የመብል ስርዓቶች ጥላ

"እርሱም፣ "እናንተ ነገሩ አይገባችሁምን? ከውጭ ወደ ሰው ገብቶ ሊያረክሰው የሚችል አንዳች ነገር የለም፤ ወደ ልቡ ሳይሆን ወደ ሆዱ ይገባል፤ ከዚያም ከሰውነቱ ይወጣልና።" *ኢየሱስ ይህን በማለቱ ምግብ ሁሉ ንጹሕ መሆኑን ገለጠ።*" (ማርቆስ ወንጌል 7፥18-19 አ.መ.ት.)

6. የበዓል ቀናት ጥላ

"እንግዲህ በመብል ወይም በመጠጥ ወይም ስለ በዓል ወይም ስለ

ወር መባቻ ወይም ስለ ሰንበት ማንም አይፍረድባችሁ፤ እነዚህ ሊመጡ ያሉት ነገሮች ጥላ ናቸውና፥ *አካሉ ግን የክርስቶስ ነው።*" (ቆላስይስ 2፡16-17)

የገና ዋና ትርጉም "አካሉ የክርስቶስ ነው" የሚል ነው። ይህ ማለት፤ ኀይማኖታዊው ስርዓት ሁሉ የአንድ ታላቅ እና ባለ ግርማ ሰው ጥላ ነው ማለት ነው። ዓይናችንን ከዚህ ጥላ አንስተን ወደዚህ ሰው ላይ እንትከለው (2 ቆሮንጦስ 4፡6)። ልጆች ሆይ፤ ራሳችሁን ከ(ኀይማኖታዊ) ጣዖቶች ጠብቁ (1 ዮሐንስ 5፡21 አ.መ.ት)።

የጥቅስ ማውጫ

ዘፍጥረት
37:5-11 85
50:20 86

ዘዳግም
10:17 59

መዝሙረ ዳዊት
139:23-24 ..22

ምሳሌ
21:1 34

ትንቢተ ኢሳያስ
8:18 63
53:10 63
60:3 46

ትንቢተ ኤርሚያስ
23:29 22
31 89
31:31 88
31:34 90

ትንቢተ ሚክያስ
5:2 ......33, 105

የማቴዎስ ወንጌል
መጽሐፍ 45 2:1-2
...........44
2:2 .... 48, 49
2:3 ....54, 56
2:4 55
2:9 49
2:10 59
2:10-11 58
4:1-11 97
11:28-30 ...131
16:21-23 ...97
23:12 132
24:14 51
28:18-19 ...45

ማርቆስ
7:18-19 137
10:45 ...... 97, 131

ሉቃስ
1:16-17 20
1:43 26
1:46-55 24
1:48 26
1:68 29
1:68-71 ......28, 29
2:1-5 32
2:6-7 36
2:11 21
2:12-14 40
2:25 30
2:34-35 41
2:38 30
9:23 38
9:57-58 38
22:20 77

የዮሐንስ ወንጌል
1:1 64
1:3 16
1:11-12 42
1:12 ....15, 63, 64
2:19-21 136
3:16 64
3:17....................15
3:19....................41
4:23....................51
6:35....................15
6:44....................15
6:65....................15
10:10..................80, 82
10:11 15
10:17-18 15
11:52 64
14:27 42
15:20 38
17 15

17:18 92
17:24 .... 14, 15
18:37 .... 104, 106, 110
20:28 15
20:30-31 108

ሐዋርያት ሥራ

10:43.................90
17:25.................59

ሮሜ
5:5 116
5:9 65
5:10....................116
5:10-11.............114
5:11....................116
8:1 90
8:3 ....90, 131
8:17....................86
8:33....................65
15:13.................42

1 ቆሮንጦስ
5:7 136
7:19 136

2 ቆሮንጦስ
4:4 115
4:4-6 115
4:6 .... 115, 137
8:9 37

ኤፌሶን
2:8-9 132

ፊልጵስዩስ
2:5 132

2:6-8 130
2:9-10 86
2:9-11 84
4:6-7 42

ቆላስይስ
2:9 64
2:16-17 137

1 ጢሞቴዎስ
1:15 101
4:10 64

ዕብራውያን
መጽሐፍ..........69, 135
2:13 63
2:14 97
2:14-15 ......62, 96
7:23-24 135
8:1 74
8:1-2 ...... 68, 72, 73, 136
8:2 73
8:5 .... 72, 73, 135
8:6 .... 76, 77
9:28 90
11:6 41
13:20 77
13:20-21 ... 77-78

1 ጴጥሮስ
2:24 .... .90
5:5 132

1 ዮሐንስ
መጽሐፍ....... 124
2:1 .... 119, 123
2:1-2 ...... 120, 122
3:5 119
3:7-8 ...... 118, 122
3:8 .... 100, 102, 119, 120, 123
3:23 124
4:4 126
5:21 137

ሁሉም ሰው ደስተኛ መሆን ይፈልጋል፡፡ ድህረ-ገፃችን የተፈጠረው ለዚህ ዓላማ ነው፡፡ በሁሉም ቦታ ያሉ ሰዎች እንዲረዱት የምንፈልገው አንድ ታላቅ እውነታ አለ፡፡ እግዚአብሔርን በሙሉ የምናከብረው እኛ በእርሱ በሙሉ ስንረካ ነው፡፡ ጆን ፓይፐር 30 ዓመት በሚያልፈው አገልግሎቱ የሰበካቸውን እና የፃፋቸውን እና ከ40 በላይ በሚሆኑ ቋንቋዎች የተተረጎሙ ስራዎች አጠራቅመናል፡፡ ከዚህም በተጨማሪ ለየዕለቱ የሚሆን የፅሁፍ፣ የድምፅ የቪዲዮ ግብዓቶችን በማዘጋጀት እውነትን፣ ዓላማን፣ እና እርካታን ታገኙ ዘንድ እንተጋለን፡፡ ይህንን ሁሉ መንፈሳዊ ትምህርት ለጋስ በሆኑ ወንድሞች እና እህቶች ምክንያት በነጻ ልናቀርብችሁ ችለናል፡፡

እውነተኛ ስለሆነው ደስታ የሚያስተምሩ ተጨማሪ ትምህርቶችን ከፈለጋችሁ፣ ወይም ደግሞ በዲዛየሪንግ ጋድ ስለምንሰራው ስራ የበለጠ ለማወቅ ካሻችሁ፣ በ desiringGod.org ልታገኙን ትችላላችሁ፡፡

desiringGod.org